

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 142/01	Posljednja objava Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i> SL C 135, 5.5.2014..	1
---------------	--	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 142/02	Predmet C-628/11: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Oberlandesgericht Braunschweig – Njemačka) – kazneni postupak protiv International Jet Management GmbH (Prethodni postupak — Članak 18. UFEU-a — Zabrana diskriminacije na temelju državljanstva — Komercijalni letovi iz treće zemlje prema odredištu u državi članici — Propisi države članice koji određuju da zračni prijevoznici Unije koji nemaju operativnu licenciju koju je izdala ta država moraju dobiti dozvolu za svaki let iz treće zemlje).	2
2014/C 142/03	Predmet C-639/11: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske (Povreda obveze države članice — Registracija motornih vozila — Članci 34. i 36. UFEU-a — Direktiva 70/311/EEZ — Direktiva 2007/46/EZ — Vožnja desnom stranom u državi članici — Obveza, u svrhu registracije, premještanja uređaja za upravljanje na lijevu stranu na osobnim automobilima kod kojih je isti smješten na desnoj strani)	3
2014/C 142/04	Predmet C-61/12: Presuda Suda (peto vijeće) od 20. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Republike Litve (Povreda obveze države članice — Registracija motornih vozila — Članci 34. i 36. UFEU-a — Direktiva 70/311/EEZ — Direktiva 2007/46/EZ — Vožnja desnom stranom u državi članici — Obveza, u svrhu registracije, premještanja uređaja za upravljanje na lijevu stranu na osobnim automobilima kod kojih je isti smješten na desnoj strani)	4

2014/C 142/05	Predmet C-139/12: Presuda Suda (deseto vijeće) od 20. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Supremo – Španjolska) – Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona protiv Generalidad de Cataluña (Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Izuzeća — Transakcije koje se odnose na prodaju vrijednosnih papira koje za posljedicu imaju prijenos vlasništva nad nepokretnom imovinom — Podlijevanje posrednom porezu različitom od PDV-a — Članci 49. i 63. UFEU-a — Potpuno unutarnja situacija)	5
2014/C 142/06	Predmet C-167/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Ujedinjena Kraljevina) – C. D. protiv S. T. (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 92/85/EEZ — Mjere za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje — 47659/Članak 8. — Majka naručiteljica koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu — Neodobranje roditeljskog dopusta — Direktiva 2006/54/EZ — Ravnopravni položaj radnika i radnica — Članak 14. — Nepovoljnije postupanje prema majci naručiteljici glede odobravanja roditeljskog dopusta)	6
2014/C 142/07	Predmet C-363/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Equality Tribunal – Irska) – Z protiv Government Departmenta, the Board of Management of a Community School (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema radnicima i radnicama — Majka naručiteljica koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu — Neodobranje plaćenog dopusta koji je istovjetan roditeljskom ili posvojiteljskom dopustu — Konvencija Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje u pitanjima zapošljavanja i rada — Zabrana svake diskriminacije na temelju invaliditeta — Majka naručiteljica koja ne može nositi dijete — Postojanje invaliditeta — Valjanost direktiva 2006/54 i 2000/78)	7
2014/C 142/08	Predmet C-427/12: Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije (Tužba za poništenje — Izbor pravne osnove — Članci 290. i 291. UFEU-a — Delegirani akt i provedbeni akt — Uredba (EU) br. 528/2012 — Članak 80. stavak 1. — Biocidni proizvodi — Europska agencija za kemikalije — Utvrđenje pristojbi od strane Komisije)	8
2014/C 142/09	Predmet C-271/13 P: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 20. ožujka 2014. – Rouse Industry protiv Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Potpora koju je dodijelila Republika Bugarska otpisavši dugove — Odluka Komisije kojom se ta potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njezin povrat — Pojam 'nove potpore' — Obveza obrazlaganja)	8
2014/C 142/10	Predmet C-19/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2014. uputio Sozialgericht Duisburg (Njemačka) – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca protiv Stadt Kevelaer	9
2014/C 142/11	Predmet C-43/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2013. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – Ško–Ergo s.r.o. protiv Odvolací finanční ředitelství	9
2014/C 142/12	Predmet C-45/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2014. uputio Fővárosi Ítéltábla (Mađarska) – kazneni postupak protiv Istvána Balásza i Dániela Pappa	10
2014/C 142/13	Predmet C-46/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) – Jürgen Kaiser protiv Condor Flugdienst GmbH	10
2014/C 142/14	Predmet C-51/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2014. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	11
2014/C 142/15	Predmet C-52/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2014. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	12
2014/C 142/16	Predmet C-58/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) – Hauptzollamt Hannover protiv Amazon EU Sàrl	13

2014/C 142/17	Predmet C-59/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) – Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export protiv Hauptzollamt Hamburg-Jonas.	13
2014/C 142/18	Predmet C-66/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Finanzamt Linz protiv Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz.	14
2014/C 142/19	Predmet C-67/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Bundessozialgericht (Njemačka) – Jobcenter Berlin Neukölln protiv Nazifa Alimanovica i. dr.	14
2014/C 142/20	Predmet C-69/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Tribunalul Sibiu (Rumunjska) – Dragoș Constantin Târșia protiv Statul român – prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor	15
2014/C 142/21	Predmet C-72/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Gerechtshof's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X, druga stranka u postupku: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst	16
2014/C 142/22	Predmet C-74/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB Eturas i drugi protiv Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba	16
2014/C 142/23	Predmet C-79/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) – TUIfly GmbH protiv Haralda Waltera	17
2014/C 142/24	Predmet C-81/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – Nannoka Vulcanus Industries BV protiv College van Gedeputeerde Staten van Gelderland	17
2014/C 142/25	Predmet C-82/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Corte Suprema di Cassazione (Italija) – Agenzia delle Entrate protiv Nuova Invincibile	18
2014/C 142/26	Predmet C-83/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska) – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD protiv Komisija za zaštita ot diskriminatsia	18
2014/C 142/27	Predmet C-86/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2014. uputio Juzgado de lo Social nº 1 de Granada (Španjolska) – Marta León Medialdea protiv Ayuntamiento de Huetor Vega.	20
2014/C 142/28	Predmet C-89/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. veljače 2014. uputio Corte Suprema di Cassazione (Italija) – A2A SpA protiv Agenzia delle Entrate.	20
2014/C 142/29	Predmet C-92/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Judecătoria Câmpulung (Rumunjska) 25. veljače 2014. – Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran protiv SC Suport Colect SRL.	21
2014/C 142/30	Predmet C-94/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2014. uputio Kúria (Mađarska) – Flight Refund Ltd protiv Deutsche Lufthansa AG	22
2014/C 142/31	Predmet C-96/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2014. uputio tribunal de grande instance de Nîmes (Francuska) – Jean-Claude Van Hove protiv CNP Assurance SA	23
2014/C 142/32	Predmet C-97/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2014. uputio Gyulai Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Mađarska)– SMK Kft. protiv Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal	23
2014/C 142/33	Predmet C-98/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) 3. ožujka 2014. – Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. i dr. protiv Magyar Állam	24
2014/C 142/34	Predmet C-103/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. ožujka 2014. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Bronius Jakutis i Kretingalės kooperatinė ŽŪB protiv Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos and Lietuvos valstybė.	26

2014/C 142/35 Predmet C-106/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison protiv Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie 28

2014/C 142/36 Predmet C-111/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2014. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – GST – Sarviz AG Germania protiv Direktor 28

Opći sud

2014/C 142/37 Predmet T-46/10: Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2014. – Faci protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište toplinskih stabilizatora ESBO/esteri — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Određivanje cijena, podjela tržišta i klijenata te razmjena osjetljivih poslovnih informacija — Dokaz jednog dijela povrede — Novčane kazne — Jednakost postupanja — Dobro upravljanje — Razumni rok — Proporcionalnost”) 30

2014/C 142/38 Predmet T-181/10: Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2014. – Reagens protiv Komisije („Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zahtjeve za uzimanje u obzir nemogućnosti pridonosenja određenih poduzetnika u okviru postupka u području zabranjenih sporazuma — Odbijanje pristupa — Iznimka vezana uz zaštitu poslovnih interesa trećeg — Iznimka vezana uz zaštitu ciljeva nadzora, istrage i revizije — Prevladavajući javni interes — Obveza konkretne i individualne provjere — Djelomičan pristup”) 30

2014/C 142/39 Predmet T-306/10: Presuda Općeg suda od 21. ožujka 2014. – Yusef protiv Komisije („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osobe kao posljedica njezinog uključenja u popis koji utvrđuje tijelo Ujedinjenih naroda — Odbor za sankcije — Posljedično uključenje u Prilog I. Uredbi br. 881/2002 — Odbijanje Komisije da izbriše to uključenje — Tužba zbog propusta — Temeljna prva — Pravo na saslušanje, pravo na učinkovit sudski nadzor i pravo na poštovanje prava vlasništva”) 31

2014/C 142/40 Predmet T-539/11: Presuda Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Deutsche Bank protiv OHIM-a (Leistung aus Leidenschaft) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice Leistung aus Leidenschaft — Žig koji se sastoji u propagandnom sloganu — Apsolutni razlog odbijanja — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Jednakost postupanja — Obveza obrazlaganja — Dokazni elementi prvi puta predani pred Općim sudom”) 32

2014/C 142/41 Predmet T-291/12: Presuda Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Deutsche Bank protiv OHIM-a (Passion to Perform) („Žig Zajednice — Međunarodna registracija u kojoj je navedena Europska unija — Verbalni žig Passion to Perform — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Jednako postupanje”) 33

2014/C 142/42 Spojeni predmeti T-534/12 i 535/12: Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2014. – Still protiv OHIM-a (Fleet Data Services) („Žig Zajednice — Prijave figurativnih žigova Zajednice Fleet Data Services i Truck Data Services — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Članak 75. druga rečenica Uredbe br. 207/2009”) 33

2014/C 142/43 Predmet T-81/13: Presuda Općeg suda od 21. ožujka 2014. – FTI Touristik protiv OHIM-a (BigXtra) („Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice BigXtra — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”) . . . 34

2014/C 142/44 Predmet T-46/12: Rješenje Općeg suda od 5. ožujka 2013. – Chrysamed Vertrieb protiv OHIM-a – Chrysal International (Chrysamed) („Žig Zajednice — Postupak prigovora — Povlačenje zahtjeva za registracijom — Obustava postupka”) 34

2014/C 142/45 Predmet T-198/13: Rješenje Općeg suda od 3. veljače 2014. – Imax protiv OHIM-a – Himax Technologies (IMAX) („Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”) 35

2014/C 142/46	Predmet T-62/14: Tužba podnesena 27. siječnja 2014. – BR IP Holder protiv OHIM-a – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)	35
2014/C 142/47	Predmet T-98/14: Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Société Générale protiv Komisije	36
2014/C 142/48	Predmet T-106/14: Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Universal Utility International protiv OHIM-a (Greenworld)	37
2014/C 142/49	Predmet T-108/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Burazer i drugi protiv Europske unije.	37
2014/C 142/50	Predmet T-109/14: Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Škugor i drugi protiv Europske unije	38
2014/C 142/51	Predmet T-124/14: Tužba podnesena 19. veljače 2014. – Finska protiv Komisije.	39
2014/C 142/52	Predmet T-125/14: Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Gappol Marzena Porczyńska protiv OHIM-a – Gap (ITM) (GAPPol)	40
2014/C 142/53	Predmet T-134/14: Tužba podnesena 28. veljače 2014. – Njemačka protiv Komisije	40
2014/C 142/54	Predmet T-141/14: Tužba podnesena 28. veljače 2014. – SolarWorld i drugi protiv Vijeća	41
2014/C 142/55	Predmet T-142/14: Tužba podnesena 28. veljače 2014. – SolarWorld i ostali protiv Vijeća	42
2014/C 142/56	Predmet T-160/14: Tužba podnesena 28. veljače 2014. – Yingli Energy (Kina) i drugi protiv Vijeća	43
2014/C 142/57	Predmet T-161/14: Tužba podnesena 28. veljače 2014. – Yingli Energy (Kina) i drugi protiv Vijeća	44
2014/C 142/58	Predmet T-166/14: Tužba podnesena 3. ožujka 2014. – PRS Mediterranean protiv OHIM-a – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	45
2014/C 142/59	Predmet T-172/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Stahlwerk Bous protiv Komisije.	46
2014/C 142/60	Predmet T-173/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – WeserWind protiv Komisije	47
2014/C 142/61	Predmet T-174/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Dieckerhoff Guss protiv Komisije	47
2014/C 142/62	Predmet T-175/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Walter Hundhausen protiv Komisije.	48
2014/C 142/63	Predmet T-176/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Georgsmarienhütte protiv Komisije	49
2014/C 142/64	Predmet T-177/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Harz Guss Zorge protiv Komisije	50
2014/C 142/65	Predmet T-178/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss protiv Komisije	51
2014/C 142/66	Predmet T-179/14: Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Schmiedewerke Gröditz protiv Komisije	52
2014/C 142/67	Predmet T-183/14: Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Schmiedag protiv Komisije.	53
2014/C 142/68	Predmet T-186/14: Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Atlantic Multipower Germany protiv OHIM-a – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)	53
2014/C 142/69	Predmet T-522/12: Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2014. – Alfa-Beta Vassilopoulos protiv OHIM-a – Henkel (AB terra Leaf)	54
2014/C 142/70	Predmet T-142/13: Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2014. – Jinko Solar i dr. protiv Parlamenta i dr.	54
2014/C 142/71	Predmet T-435/13: Rješenje Općeg suda od 5. ožujka 2014. – Triarii protiv Komisije	55
2014/C 142/72	Predmet T-439/13: Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2014. – Fard i Sarkandi protiv Vijeća	55

2014/C 142/73	Predmet T-466/13: Rješenje Općeg suda od 5. veljače 2014. – Hermann Trollius protiv ECHA	55
2014/C 142/74	Predmet T-505/13: Rješenje Općeg suda od 19. ožujka 2014. – Stichting Sona i Nao protiv Komisije.	55

Službenički sud

2014/C 142/75	Predmet F-8/13: Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 26. ožujka 2014. – CP protiv Parlamenta (Javna služba — Dužnosnik — Načelnik odjela — Probni rok — Nepotvrđivanje na poslove načelnika odjela — Raspoređivanje na različite poslove — Interna pravila Parlamenta).	56
---------------	--	----

2014/C 142/76	Predmet F-32/13: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. – Walton protiv Komisije (Javna služba — Član privremenog osoblja — Otpremnina — Ostavka utvrđena presudom Prvostupanjskog suda Europskih zajednica — Utvrđenje datuma ostavke — Načelo pravomoćnosti — Odluke tijela za imenovanja koje postaju konačne u nedostatku podnošenja tužbe — Nepoštivanje prethodnog upravnog postupka — Očita nedopuštenost)	56
---------------	---	----

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

(2014/C 142/01)

Posljednja objava Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

SL C 135, 5.5.2014.

Prethodne objave

SL C 129, 28.4.2014.

SL C 112, 14.4.2014.

SL C 102, 7.4.2014.

SL C 93, 29.3.2014.

SL C 85, 22.3.2014.

SL C 78, 15.3.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/hr/index.htm>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Oberlandesgericht Braunschweig – Njemačka) – kazneni postupak protiv International Jet Management GmbH

(Predmet C-628/11) ⁽¹⁾

(Prethodni postupak — Članak 18. UFEU-a — Zabrana diskriminacije na temelju državljanstva — Komercijalni letovi iz treće zemlje prema odredištu u državi članici — Propisi države članice koji određuju da zračni prijevoznici Unije koji nemaju operativnu licenciju koju je izdala ta država moraju dobiti dozvolu za svaki let iz treće zemlje)

(2014/C 142/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Braunschweig

Stranka glavnog kaznenog postupka

International Jet Management GmbH

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Oberlandesgericht Braunschweig – Tumačenje članka 18. UFEU-a – Komercijalni letovi iz treće zemlje do države članice – Propisi države članice koji određuju da zračni prijevoznici Unije koji nemaju operativnu licenciju koju je izdala ta država moraju dobiti dozvolu za svaki let iz treće zemlje – Kazna izrečena zračnom prijevozniku Zajednice koji nije poštovao navedene propise

Izreka

1. Članak 18. UFEU-a, u kojem je utvrđeno opće načelo zabrane diskriminacije na temelju državljanstva, jest primjenjiv na situaciju kakva je ona u glavnom postupku, u kojoj država članica od zračnog prijevoznika koji je imatelj operativne licencije koju je izdala druga država članica zahtijeva pribavljanje dozvole ulaska u svoj zračni prostor u svrhu obavljanja privatnih izvanrednih letova s polazištem iz treće zemlje i s odredištem u prvoj državi članici, iako se takva dozvola ne zahtijeva od zračnih prijevoznika koji su imatelji operativne licencije koju je izdala prva država članica.
2. Članak 18. UFEU-a treba tumačiti na način da se protivi propisima države članice koji – pod prijetnjom kazne u slučaju njihovog nepoštovanja – zahtijevaju od zračnog prijevoznika koji je imatelj operativne licencije izdane u drugoj državi članici, pribavljanje dozvole ulaska u zračni prostor prve države članice, u svrhu obavljanja privatnih izvanrednih letova s polazištem iz treće zemlje i s odredištem u prvoj državi članici, u slučaju kada se takva dozvola ne zahtijeva od zračnih prijevoznika koji su imatelji operativne licencije koju je izdala prva država članica, i koji uvjetuju izdavanje takve dozvole podnošenjem izjave kojom se potvrđuje da zračni prijevoznici koji su imatelji operativne licencije koju je izdala prva država članica ne žele ili nisu u stanju obaviti te letove.

⁽¹⁾ SL C 80, 17.3.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Republike Poljske**(Predmet C-639/11) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Registracija motornih vozila — Članci 34. i 36. UFEU-a — Direktiva 70/311/EEZ — Direktiva 2007/46/EZ — Vožnja desnom stranom u državi članici — Obveza, u svrhu registracije, premještanja uređaja za upravljanje na lijevu stranu na osobnim automobilima kod kojih je isti smješten na desnoj strani)**

(2014/C 142/03)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Wilms, G. Zavvos i K. Herrmann, agenti)

Tuženik: Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szpunar, agenti)

Intervenijent koji podržava tuženika: Republika Litva (zastupnici: D. Kriaučiūnas i R. Krasuckaitė, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice – Povreda članka 34. UFEU-a, članka 2. bis Direktive Vijeća 70/311/EEZ od 8. lipnja 1970., o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na uređaj za upravljanje na motornim vozilima i njihovim prikolicama, kako je izmijenjena (SL L 133, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 3.), kao i članka 4. stavak 3. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.) – Propis države članice koji zabranjuje registraciju vozila s upravljačem na desnoj strani

Izreka

1. Zahtijevajući za registraciju na svom području osobnih automobila kod kojih se upravljački uređaj nalazi s desne strane, bilo novih ili vozila prethodno registriranih u nekoj drugoj državi članici, premještanje upravljača na lijevu stranu, Republika Poljska je povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2.a Direktive 70/311/EEZ Vijeća od 8. lipnja 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na uređaj za upravljanje motornim vozilima i njihovim prikolicama, članka 4. stavka 3. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) i članka 34. UFEU-a.
2. Republici Poljskoj nalaže se snošenje troškova.
3. Republika Litva snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 73, 10.3.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 20. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Republike Litve**(Predmet C-61/12) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Registracija motornih vozila — Članci 34. i 36. UFEU-a — Direktiva 70/311/EEZ — Direktiva 2007/46/EZ — Vožnja desnom stranom u državi članici — Obveza, u svrhu registracije, premještanja uređaja za upravljanje na lijevu stranu na osobnim automobilima kod kojih je isti smješten na desnoj strani)**

(2014/C 142/04)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Steiblytė, G. Wilms i G. Zavvos, agenti)

Tuženik: Republika Litva (zastupnici: D. Kriaučiūnas i R. Krasuckaitė, agenti)

Intervenijenti na strani tuženika: Republika Estonija (zastupnik: M. Linntam, agent), Republika Latvija (zastupnici: I. Kalniņš i A. Nikolajeva, agenti), Republika Poljska (zastupnici: B. Majczyna i M. Szpunar, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice – Povreda članka 34. UFEU, članka 2. bis Direktive Vijeća 70/311/EEZ od 8. lipnja 1970., o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na uređaj za upravljanje motornim vozilima i njihovim prikolicama (SL L 133, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 3.), kao i članka 4. stavka 3. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007., o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 35., str. 103.) – Nacionalni propisi koji zabranjuju registraciju novih osobnih vozila s upravljačem na desnoj strani iako ova vozila ispunjavaju tehničke zahtjeve ustanovljene Okvirnom direktivom i posebnim direktivama – Odbijanje registracije vozila s upravljačem na desnoj strani prethodno registriranih u nekoj drugoj državi članici

Izreka

1. Zabranjujući registraciju osobnih vozila kod kojih se uređaj za upravljanje nalazi s desne strane i/ili zahtijevajući za registraciju osobnih vozila kod kojih se uređaj za upravljanje nalazi s desne strane, novih ili prethodno registriranih u nekoj drugoj državi članici, premještanje upravljača na lijevu stranu, Republika Litva povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 2.a Direktive 70/311/EEZ Vijeća od 8. lipnja 1970. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na uređaj za upravljanje motornim vozilima i njihovim prikolicama, članka 4. stavka 3. Direktive 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) i članka 34. UFEU-a (a).
2. Republici Litvi nalaže se snošenje troškova.
3. Republika Estonija, Republika Latvija i Republika Poljska snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 118, 21.4.2012.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 20. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Tribunal Supremo – Španjolska) – Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona protiv Generalidad de Cataluña

(Predmet C-139/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Šesta direktiva o PDV-u — Izuzeća — Transakcije koje se odnose na prodaju vrijednosnih papira koje za posljedicu imaju prijenos vlasništva nad nepokretnom imovinom — Podlijeganje posrednom porezu različitom od PDV-a — Članci 49. i 63. UFEU-a — Potpuno unutarnja situacija)

(2014/C 142/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Caixa d’Estalvis i Pensions de Barcelona

Tuženik: Generalidad de Cataluña

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Tribunal Supremo – Tumačenje članka 13. slova B točke (d) pod 5 Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL L 145, str. 1.) – Izuzimanje transakcija koje se odnose na osnove navedene u članku 13. slovu B točki (d) pod 5 – Izuzeće – Transakcije koje se odnose na prodaju vrijednosnih papira a time uključuju prijenos vlasništva nad nepokretnom imovinom – Nacionalno zakonodavstvo prema kojem stjecanje većine kapitala jednog društva čija se imovina pretežno sastoji od nekretnina podliježe posrednom porezu koji se razlikuje od PDV-a

Izreka

Šestu direktivu Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 91/680/EEZ od 16. prosinca 1991., treba tumačiti na način da se ne protivi odredbi nacionalnog prava kao što je članak 108. Zakona 24/1988 o tržištu vrijednosnih papira (Ley 24/1988 del Mercado de Valores) od 28. srpnja 1988., kako je izmijenjen Zakonom 18/1991 o porezu na dohodak fizičkih osoba (Ley 18/1991 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas) od 6. lipnja 1991., prema kojem stjecanje većine kapitala jednog društva čija se imovina pretežno sastoji od nekretnina podliježe posrednom porezu koji se razlikuje od poreza na dodanu vrijednost, poput onoga u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 174, 16.6.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne – Ujedinjena Kraljevina) – C. D. protiv S. T.

(Predmet C-167/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 92/85/EEZ — Mjere za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje — 47659/Članak 8. — Majka naručiteljica koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu — Neodobravanje rodiljnog dopusta — Direktiva 2006/54/EZ — Ravnopravni položaj radnika i radnica — Članak 14. — Nepovoljnije postupanje prema majci naručiteljici glede odobravanja rodiljnog dopusta)

(2014/C 142/06)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Employment Tribunal, Newcastle upon Tyne

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: C. D.

Tuženik: S. T.

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Employment Tribunal Newcastle upon Tyne – Tumačenje članka 1. stavaka 1. i 2. točke (c), članka 8. stavka 1. i članka 11. stavka 2. točke (b) Direktive Vijeća 92/85/CEE od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (deseta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 348, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 73.) – Tumačenje članka 14. i članka 2. stavka 1. točaka (a), (b), i (c) Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL L 204, str. 23.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 246.). – Zabrana svakog nepovoljnog postupanja prema ženi vezano za trudnoću ili rodiljni dopust u smislu Direktive 92/85/CEE – Područje primjene – Nebiološka majka koja se poslužila zamjenskim majčinstvom – Pravo na rodiljni dopust

Izreka

1. Direktivu Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (deseta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) treba tumačiti na način da se njezinim člankom 8. državama članicama ne nameće obveza odobravanja rodiljnog dopusta zaposlenoj majci naručiteljici koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu čak i ako je u mogućnosti dojeti dijete nakon poroda ili ga stvarno i doji.
2. Članak 14. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada u vezi s člankom 2. stavkom 1. točkama (a) i (b) i člankom 2. stavkom 2. točkom (c) te direktive treba tumačiti na način da neodobravanje rodiljnog dopusta od strane poslodavca majci naručiteljici koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu ne predstavlja diskriminaciju na temelju spola.

⁽¹⁾ SL C 194, 30.6.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Equality Tribunal – Irska) – Z protiv Government Departmenta, the Board of Management of a Community School

(Predmet C-363/12) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2006/54/EZ — Jednako postupanje prema radnicima i radnicama — Majka naručiteljica koja je dobila dijete na temelju dogovora o zamjenskom majčinstvu — Neodobravanje plaćenog dopusta koji je istovjetan roditeljskom ili posvojiteljskom dopustu — Konvencija Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje u pitanjima zapošljavanja i rada — Zabrana svake diskriminacije na temelju invaliditeta — Majka naručiteljica koja ne može nositi dijete — Postojanje invaliditeta — Valjanost direktiva 2006/54 i 2000/78)

(2014/C 142/07)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

The Equality Tribunal

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Z

Tuženici: A Government Department, the Board of Management of a Community School

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku – Equality Tribunal (Irska) – Tumačenje članaka 4. i 14. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada (SL L 204, str. 23.) – Tumačenje članka 3. stavka 1. i članka 5. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, str. 16.) – Biološka majka koja je pribjegli zamjenskom majčinstvu – Osoba koja pati od fizičkog oštećenja koje joj onemogućava roditi dijete – Pravo na roditeljski dopust

Izreka

1. Direktivu 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada, osobito njezine članke 4. i 14., treba tumačiti na način da neodobravanje plaćenog dopusta koji je istovjetan roditeljskom radnici koja je kao majka naručiteljica dobila dijete na temelju zamjenskog majčinstva ne predstavlja diskriminaciju na temelju spola.

Situacija takve majke naručiteljice, što se tiče odobrenja posvojiteljskog dopusta, ne potpada pod tu direktivu.

2. Direktivu Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da neodobravanje plaćenog dopusta koji je istovjetan roditeljskom ili posvojiteljskom dopustu radnici koja ne može nositi dijete i koja je pribjegli zamjenskom majčinstvu ne predstavlja diskriminaciju na temelju invaliditeta.

Valjanost te direktive nije moguće ocijeniti u odnosu na Konvenciju Ujedinjenih naroda o osobama s invaliditetom, ali se navedena direktiva mora u najvećoj mogućoj mjeri tumačiti u skladu s tom konvencijom.

⁽¹⁾ SL C 311, 13.10.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 18. ožujka 2014. – Europska komisija protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(Predmet C-427/12) ⁽¹⁾

(Tužba za poništenje — Izbor pravne osnove — Članci 290. i 291. UFEU-a — Delegirani akt i provedbeni akt — Uredba (EU) br. 528/2012 — Članak 80. stavak 1. — Biocidni proizvodi — Europska agencija za kemikalije — Utvrđenje pristojbi od strane Komisije)

(2014/C 142/08)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, C. Zadra i E. Manhaeve, agenti)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: L. Visaggio i A. Troupiotis, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Moore i I. Šulce, agenti)

Intervenijenti koji podupiru tuženike: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, E. Ruffer i D. Hadroušek, agenti), Kraljevina Danska (zastupnici: V. Pasternak Jørgensen i C. Thorning, agenti), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i M. Noort, agenti), Republika Finska (zastupnici: H. Leppo i M. J. Leppo, agenti), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: C. Murrell i M. Holt, agenti, uz asistenciju B. Kennellya, barrister)

Predmet

Tužba za poništenje – Članak 80. stavka 1. Uredbe (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda (SL L 167, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 49., str. 181.) iz razloga što ta odredba predviđa usvajanje mjera za utvrđivanje pristojbi koje se plaćaju Europskoj agenciji za kemikalije (ECHA) putem provedbenog akta na temelju članka 291. UFEU-a (u daljnjem tekstu: provedbeni akt), a ne putem delegiranog akta na temelju članka 290. UFEU-a – Izbor pravne osnove – Dodjeljivanje ovlasti za donošenje propisa koje zakonodavac Unije može dodijeliti Komisiji

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.
3. Češka Republika, Kraljevina Danska, Francuska Republika, Kraljevina Nizozemska, Republika Finska te Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 355, 17.11.2012.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 20. ožujka 2014. – Rouse Industry protiv Europske komisije

(Predmet C-271/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Potpora koju je dodijelila Republika Bugarska otpisavši dugove — Odluka Komisije kojom se ta potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njezin povrat — Pojam ‘nove potpore’ — Obveza obrazlaganja)

(2014/C 142/09)

Jezik postupka: bugarski

Stranke

Žalitelj: Rouse Industry (zastupnici: A. Angelov i S. Panov, advokati)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: C. Urraca Caviedes i D. Stefanov, agenti)

Predmet

Žalba podnesena protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 20. ožujka 2013., Rouse Industry/Komisija (T-489/11) kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje koju je tužitelj podnio s ciljem djelomičnog poništenja Odluke Komisije 2012/706/EU od 13. srpnja 2011., a koja se odnosi na državnu potporu SA.28903 (C 12/2010) (prije N 389/2009) koju je Bugarska provela u korist Rouse Industry (SL 2012, L 320, str. 27.) – Državna potpora u obliku otpisa dugova – Odluka kojom se ta potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem i kojom se nalaže njezin povrat – Povreda postupovnih pravila koja narušava prava tužitelja – Povreda prava Unije koju je počinio Opći sud

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Rouse Industry AD nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 207, 20.7.2013.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. siječnja 2014. uputio Sozialgericht Duisburg (Njemačka) – Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca protiv Stadt Kevelaer

(Predmet C-19/14)

(2014/C 142/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Sozialgericht Duisburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ana-Maria Talasca, Angelina Marita Talasca

Tuženik: Stadt Kevelaer

Prethodna pitanja

- a) Je li članak 7. stavak 1. rečenica 2. SGB II (Socijalni zakonik, svezak drugi) usklađen s pravom Europske zajednice?
- b) Ako nije, mora li SR Njemačka izmijeniti zakonodavstvo ili iz toga izravno proizlazi drukčije zakonodavstvo, a u danom slučaju, kakvo?
- c) Ostaje li članak 7. stavak 1. rečenica 2. na snazi do (moguće) potrebne izmjene zakonodavstva koju bi izvršila tijela SR Njemačke?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. prosinca 2013. uputio Nejvyšší správní soud (Češka Republika) – Ško-Energo s.r.o. protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-43/14)

(2014/C 142/11)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší správní soud

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ško-Energo s.r.o.

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodna pitanja

Treba li članak 10. Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ tumačiti u smislu da sprječavaju primjenu nacionalnih zakonodavnih odredaba koje besplatnu raspodjelu emisijskih jedinica, u relevantnom razdoblju, čine predmetom poreza na darove?

(¹) SL L 275, 25.10.2003., str. 32. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. siječnja 2014. uputio Fővárosi Ítéltábla (Mađarska) –
kazneni postupak protiv Istvána Balázsa i Dániela Pappa****(Predmet C-45/14)**

(2014/C 142/12)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Fővárosi Ítéltábla

Stranke glavnog postupka

Tuženici: István Balázs i Dániel Papp

*Druga stranka u postupku: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség***Prethodna pitanja**

Od Suda Europske unije traži se da donese prethodnu odluku o tome da li propis ili nedostatak propisa o zakonitosti kaznenog progona iz članka 2. Mađarskog zakonika o kaznenom postupku

1. šteti provedbi „prava na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje” iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
2. uzrokuje povredu „prava da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen za isto kazneno djelo” iz članka 50. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članka 14. stavka 7. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i članka 4. stavka 1. Protokola br. 7. Europske konvencije o ljudskim pravima, potpisane u Rimu 4. studenog 1950.?
3. uzrokuje povredu „zabrane zlouporabe prava” iz članka 54. Povelje o temeljnim pravima Europske unije?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. siječnja 2014. uputio Amtsgericht Rüsselsheim (Njemačka) –
Jürgen Kaiser protiv Condor Flugdienst GmbH****(Predmet C-46/14)**

(2014/C 142/13)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Amtsgericht Rüsselsheim

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jürgen Kaiser

Tuženik: Condor Flugdienst GmbH

Prethodno pitanje

Mora li zračni prijevoznik, kako bi se za sebe mogao pozivati na mogućnost oslobođenja od odgovornosti iz članka 5. stavka 3. Uredbe ⁽¹⁾, objasniti i dokazati da je poduzeo sve razumne mjere kako bi izbjegao očekivane posljedice izvanredne okolnosti u obliku otkazivanja ili znatnog kašnjenja leta ili da mu nikakve takve razumne mjere nisu bile na raspolaganju?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 od 11.2.2004. (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2014. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land
Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Bundesanstalt für
Landwirtschaft und Ernährung**

(Predmet C-51/14)

(2014/C 142/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Tuženik: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prethodna pitanja

1. Uređuje li članak 14. stavak 3. Uredbe (EEZ) br. 1998/78 ⁽¹⁾ konačno zamjenu šećera u području prebijanja troškova skladištenja i ne određuje li ta odredba da zamjenski šećer mora proizvesti drugi proizvođač sa sjedištem na teritoriju iste države članice?
2. U slučaju potvrdnog odgovora: propisuje li članak 14. stavak 3. Uredbe (EEZ) br. 1998/78 za ostvarivanje naknade za troškove skladištenja da šećer C koji se zamjenjuje mora biti „stvarno zamijenjen” kod proizvođača šećera?
3. Ako je na slučaj zamjene šećera primjenjiv članak 2. stavak 2. Uredbe (EEZ) br. 2670/81 ⁽²⁾: propisuje li članak 2. stavak 2. Uredbe (EEZ) br. 2670/81 za ostvarivanje naknade za troškove skladištenja da šećer C koji se zamjenjuje bude „stvarno zamijenjen” kod proizvođača šećera?
4. Podredno: je li odredba članka 2. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 2670/81 nevažeća u dijelu u kojem zahtijeva da je zamjenski šećer „proizveo drugi proizvođač sa sjedištem na teritoriju iste države članice”?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 1998/78 od 18. kolovoza 1978. o utvrđivanju detaljnih pravila za prebijanje troškova skladištenja šećera; SL L 231, str. 5.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EEZ) br. 2670/81 od 14. rujna 1981. o utvrđivanju detaljnih provedbenih pravila glede proizvodnje šećera koja premašuje kvotu; SL L 262, str. 14.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. veljače 2014. uputio Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Njemačka) – Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG protiv Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Predmet C-52/14)

(2014/C 142/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Tuženik: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prethodna pitanja

1. Je li vezano za prekid zastare u smislu članka 3. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 ⁽¹⁾ nadležno ono tijelo koje je nadležno za radnje u vezi istrage i sudskog postupka, neovisno o tome je li ono odobrilo financijska sredstva? Mora li radnja u vezi istrage ili sudskog postupka biti usmjerena na donošenje upravne mjere ili kazne?
2. Može li „dotična osoba” u smislu članka 3. stavka 1. trećeg podstavka Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 biti i zaposlenik poduzeća koji je saslušan kao svjedok?
3. Mora li se kod „radnje o kojoj obavješćuje dotičnu osobu, u vezi s istragom ili sudskim postupkom” (članak 3. stavak 1. trećeg podstavka Uredbe [EZ, EURATOM] br. 2988/95) raditi o konkretnim greškama proizvođača šećera prilikom procjene proizvodnje šećera (nepravilnosti), koje se inače mogu pretpostaviti odnosno utvrditi tek u okviru pravilno provedenog nadzora tržišta? Može li završno izvješće kojim se završava nadzor odnosno ocjenjuje rezultat nadzora, a u kojem se ne postavljaju nikakva daljnja pitanja o određenim činjenicama, biti radnja o kojoj se obavještava dotičnu osobu u vezi s „istragom”?
4. Zahtijeva li pojam „ponovljene nepravilnosti” u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 da učinjene ili propuštene radnje koje su ocijenjene kao nepravilnosti vremenski usko povezane kako bi se mogle smatrati „ponavljanjem”? U slučaju potvrdnog odgovora: prekida li se ova uska vremenska veza među ostalim time da se nepravilnost dogodi samo jedan put prilikom procjene količine šećera unutar jedne tržišne godine za šećer i onda ponovno tek u sljedećoj ili kasnijoj tržišnoj godini za šećer?
5. Može li pojam ponavljanja u smislu članka 3. stavka 1. drugog podstavka Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 prestati time da nadležno tijelo, iako je znalo za složenost situacije, nije provjerilo ili je u svakom slučaju neredovito ili nedovoljno pažljivo provjerilo poduzetnika?
6. Kada počinje teći dvostruki rok zastare od osam godina u skladu s člankom 3. stavkom 1. četvrtim podstavkom Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 kod stalnih i ponovljenih nepravilnosti? Počinje li ovaj rok zastare nakon završetka svake radnje koja se treba smatrati nepravilnošću (članak 3. stavak 1. Prvi podstavak Uredbe) ili nakon posljednje ponovljene radnje (članak 3. stavak 1. drugi podstavak Uredbe)?
7. Može li dvostruki rok zastare od osam godina u skladu s člankom 3. stavkom 1. četvrtim podstavkom Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 biti prekinut radnjama u vezi s istragom ili sudskim postupkom nadležnog tijela?
8. Trebaju li se kod različitih nepravilnosti koja utječu na određivanje subvencija sukladno odredbi članka 3. stavka 1. Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 rokovi koji se trebaju izračunati odrediti odvojeno po svakoj nepravilnosti?
9. Je li za tijek dvostrukog roka zastare u smislu članka 3. stavka 1. četvrtog podstavka Uredbe (EZ, EURATOM) br. 2988/95 bitno saznanje tijela za nepravilnost?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica; (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2014. uputio Bundesfinanzhof (Njemačka) –
Hauptzollamt Hannover protiv Amazon EU Sàrl**

(Predmet C-58/14)

(2014/C 142/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tuženik i podnositelj revizije: Hauptzollamt Hannover

Tužitelj i druga stranka u postupku revizije: Amazon EU Sàrl

Prethodna pitanja

1. Treba li opis robe tarifnog podbroja 8543 7010 kombinirane nomenklature⁽¹⁾ razumjeti tako da u njega treba razvrstavati samo takve električne strojeve koji raspoložu isključivo funkcijom prevođenja i rječnika?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li u tarifni podbroj 8543 7010 kombinirane nomenklature razvrstavati i električne strojeve kod kojih funkcija prevođenja i rječnika nije značajna u odnosu na njihovu glavnu funkciju (ovdje: funkciju čitanja)?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi u verziji Uredbe Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87, SL L 284, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. veljače 2014. uputio Finanzgericht Hamburg (Njemačka) –
Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export protiv Hauptzollamt Hamburg-Jonas**

(Predmet C-59/14)

(2014/C 142/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Firma Ernst Kollmer Fleischimport und -export

Tuženik: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prethodna pitanja

1. Uvjetuje li početak roka zastare na temelju članka 3. stavka 1. prvog podstavka Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95 potrebna i u članku 1. stavku 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽¹⁾ definirana nepravilnost u slučaju u kojem je povreda odredbe Zajednice otkrivena tek nakon nastupanja štete, pored učinjene ili propuštene radnje od strane gospodarskog subjekta kumulativno da su dovedeni u pitanje opći proračun Unije ili proračuni kojima Unija upravlja, tako da rok zastare počinje teći tek od nastanka štete ili on počinje teći neovisno o trenutku nastanka štete već učinjenom ili propuštenom radnjom gospodarskog subjekta koji predstavlja povredu odredbe Zajednice?

2. Ako se na prvo pitanje odgovori da rok zastare počinje tek nastupom štete: postoji li – u vezi sa zahtjevom za povrat konačno isplaćene izvozne subvencije – šteta u smislu članka 1. stavka 2. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95 već kada je izvozniku plaćen iznos koji odgovara izvoznju subvenciji u smislu članka 5. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 565/80, a da jamstvo nije već oslobođeno, u skladu s člankom 6. Uredbe (EEZ) br. 565/80 ili šteta postoji tek u trenutku oslobađanja jamstva odnosno konačne isplate izvozne subvencije?

(¹) Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Finanzamt Linz protiv Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz**

(Predmet C-66/14)

(2014/C 142/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Finanzamt Linz

Tuženo tijelo: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Intervenijenti: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 107. UFEU-a (ranije članak 87. UEZ-a) u vezi s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a (ranije članak 88. stavak 3. UEZ-a) nacionalna mjera prema kojoj smanjenje knjigovodstvene vrijednosti goodwilla – koje smanjuje poreznu osnovicu a time i porezno opterećenje – treba provesti prilikom stjecanja udjela u društvu rezidentu u okviru grupnog oporezivanja, dok prilikom stjecanja udjela u drugim slučajevima oporezivanja prihoda i dobiti nije dopušteno takvo smanjivanje knjigovodstvene vrijednosti goodwilla?
2. Protivi li se članku 49. UFEU-a (ranije članak 43. UEZ-a) u vezi s člankom 54. UFEU-a (ranije članak 48. UEZ-a) pravni propis države članice prema kojem prilikom stjecanja udjela u društvu rezidentu u okviru grupnog oporezivanja treba provesti smanjivanje knjigovodstvene vrijednosti goodwilla, dok prilikom stjecanja udjela u društvu koje nije rezident (osobito sa sjedištem u drugoj državi članici) ne smije biti provedeno takvo smanjivanje knjigovodstvene vrijednosti goodwilla?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Bundessozialgericht (Njemačka) –
Jobcenter Berlin Neukölln protiv Nazifa Alimanovica i. dr.**

(Predmet C-67/14)

(2014/C 142/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundessozialgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jobcenter Berlin Neukölln

Tuženici: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Prethodna pitanja

1. Vrijedi li obveza jednakosti postupanja iz članka 4. Uredbe (EZ) 883/2004⁽¹⁾ – s iznimkom isključenja izvoza davanja iz članka 70. stavka 4. Uredbe (EZ) 883/2004 – i za posebna nedoprinosna novčana davanja u smislu članka 70. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) 883/2004?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1): jesu li – i ako da, u kojem opsegu – moguća ograničenja obveze jednakosti postupanja iz članka 4. Uredbe (EZ) 883/2004 odredbama nacionalnih pravnih propisa kojima se prenosi članak 24. stavak 2. Direktive 2004/38/EZ⁽²⁾, prema kojima pristup ovim davanjima ne postoji ni u kojem slučaju, ako pravo boravka građanina Unije u drugoj državi članici proizlazi samo iz cilja traženja posla?
3. Protivi li se članku 45. stavku 2. UFEU-a u vezi s člankom 18. UFEU-a nacionalna odredba koja građanima Unije koji se kao tražitelji posla mogu pozivati na korištenje pravom slobode kretanja, bez iznimke uskraćuje socijalno davanje koje služi osiguranju egzistencije i istovremeno olakšava pristup tržištu rada za vrijeme trajanja prava boravka samo u svrhu traženja posla i neovisno o vezi s državom članicom domaćinom?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 160.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavlja ju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Tribunalul Sibiu (Rumunjska) – Dragoș Constantin Târșia protiv Statul român – prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

(Predmet C-69/14)

(2014/C 142/20)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Sibiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dragoș Constantin Târșia

Tuženici: Statul român, prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Inmatriculare a Autovehiculelor

Prethodno pitanje

Treba li članke 17., 20., 21. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 6. Ugovora o Europskoj uniji, članak 110. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i načelo pravne sigurnosti koje proizlazi iz prava Zajednice i sudske prakse Suda Europske unije tumačiti na način da se protive propisu poput onog iz članka 21. stavka 2. Zakona br. 554/2004 koji predviđa da u slučaju povrede načela nadređenosti prava Zajednice predmet revizije mogu biti samo odluke nacionalnih sudova donesene u upravnim sporovima i ne dopušta reviziju odluka nacionalnih sudova donesenih izvan upravnih sporova (građanske i kaznene) kada je jednom od tih odluka povrijeđeno to isto načelo nadređenosti prava Zajednice.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Gerechthof's-Hertogenbosch (Nizozemska) – X, druga stranka u postupku: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

(Predmet C-72/14)

(2014/C 142/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof 's-Hertogenbosch

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: X

Druga stranka u postupku: Directeur van het onderdeel Belastingregio Belastingdienst/X van de rijksbelastingdienst

Prethodna pitanja

1. U presudi Fitzwilliam (¹) Sud je presudio da je potvrda E101 koju je izdala nadležna ustanova države članice obvezujuća za ustanove socijalne sigurnosti drugih država članica, čak i ako je sadržajno netočna. Vrijedi li taj zaključak i u slučajevima poput ovog u ovom predmetu, u kojima se ne primjenjuju pravila o određivanju mjerodavnog prava Uredbe (²)?
2. Je li za odgovor na ovo pitanje značajno što je nadležna ustanova, koja nije imala namjeru izdati potvrdu E101, ali je iz administrativnih razloga ipak svjesno i namjerno koristila dokumente koji su se, s obzirom na njihov oblik i sadržaj, činili potvrdama E101, dok je zainteresirana osoba vjerovala i razumno mogla vjerovati da je dobila takvu potvrdu?

⁽¹⁾ Presuda od 10. veljače 2000., FTS (C-202/97, *Recueil*, str. I-883.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2014. uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva) – UAB Eturas i drugi protiv Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Predmet C-74/14)

(2014/C 142/22)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Vrhovni upravni sud Litve)

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: UAB Eturas i drugi

Druga stranka u postupku: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (Litavsko vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja)

Zainteresirane treće osobe: UAB Aviaeuropa, UAB Grand Voyage, UAB Kalnų upė, UAB Keliautojų klubas, UAB Smaragdas travel, UAB 700LT, UAB Aljus ir Ko, UAB Gustus vitae, UAB Tropikai, UAB Vipauta, UAB Vistus

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 101. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti u smislu da se, u situaciji u kojoj gospodarski subjekti sudjeluju u skupnom računalnom informacijskom sustavu poput onog opisanog u ovom predmetu i kada je Vijeće za zaštitu tržišnog natjecanja utvrdilo da je u sustav unesena obavijest o ograničenju popusta i tehničko ograničenje unosa stope popusta, može pretpostaviti da su ti gospodarski subjekti znali, odnosno da su morali znati, da je u računalni informacijski sustav unesena obavijest i da su, zbog toga što se nisu suprotstavili primjeni ograničenja popusta, prešutno odobrili ograničenje cjenovnih popusta te ih se zbog toga može smatrati odgovornima za usklađeno djelovanje na temelju članka 101. stavka 1. UFEU-a?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, koje čimbenike treba uzeti u obzir pri utvrđivanju jesu li gospodarski subjekti koji su sudjelovali u skupnom računalnom informacijskom sustavu, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, usklađeno djelovali u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. veljače 2014. uputio Landgericht Hannover (Njemačka) –
TUifly GmbH protiv Haralda Waltera****(Predmet C-79/14)**

(2014/C 142/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TUifly GmbH

Tuženik: Harald Walter

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11.02.2004. tumačiti tako da je Uredbom obuhvaćena i nenajavljena „preuranjenost” leta zbog čega putnici ne mogu iskoristiti let?
2. Treba li Uredbu tumačiti tako da – s iznimkom članka 5. – uzrok kašnjenja nije odlučujući?
3. Utječe li na cilj Uredbe, naime isplatu naknade za štetu koja nastaje gubitkom vremena, i kada putnik stigne ranije te se tako utječe na vrijeme kojim raspolaže prije leta?
4. Dovodi li izostanak obavijesti o ranijem polasku leta, zbog čega je dolazak u mjesto odmora kasniji od planiranoga, do primjene Uredbe?
5. Treba li cilj Uredbe biti visoka razine zaštite s posljedicom zaštite putnika od ograničavanja vremena koje ima na raspolaganju, i vezano za preuranjenost?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Raad van State (Nizozemska) – Nannoka
Vulcanus Industries BV protiv College van Gedeputeerde Staten van Gelderland****(Predmet C-81/14)**

(2014/C 142/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Nannoka Vulcanus Industries BV

Druga stranka u postupku: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Prethodna pitanja

1. Treba li Prilog II. Direktivi Vijeća 1999/13/EZ ⁽¹⁾ od 11. ožujka 1999. o ograničenju emisija hlapivih organskih spojeva koji nastaju pri upotrebi organskih otapala u određenim aktivnostima i postrojenjima, tumačiti u smislu da operater postrojenja za koja se stalni sadržaj suhe tvari u proizvodu može pouzdano procijeniti i upotrijebiti za određivanje referentne točke za smanjenje emisija, mora moći, ako su zamjenski proizvodi koji sadrže malo ili uopće ne sadrže otapala još u fazi razvoja, koristiti produljenje roka za provedbu svoje sheme smanjivanja emisija, odstupajući od vremenskog okvira predviđenog tim prilogom?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Zahtijeva li produljenje roka za provedbu sheme smanjivanja emisija, kako je predviđeno u Prilogu II. B Direktivi 1999/13/EZ određenu radnju operatera predmetnih postrojenja ili odobrenje nadležnih tijela?

3. Koji se kriteriji trebaju primijeniti za određivanje razdoblja produljenja roka u smislu Priloga II. B Direktivi 1999/13/EZ?

⁽¹⁾ SL L 85, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Corte Suprema di Cassazione (Italija) –
Agenzia delle Entrate protiv Nuova Invincibile**

(Predmet C-82/14)

(2014/C 142/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte Suprema di Cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia delle Entrate

Tuženik: Nuova Invincibile

Prethodno pitanje

Je li [mjera poput porezne amnestije iz članka 9. stavka 17. Zakona br. 289/2002, koja se odnosi na prošla razdoblja i koja je u određenoj mjeri usmjerena na oštećenje osoba koje su pogođene prirodnim katastrofama,] koja utječe na ukupne iznose koji su naplaćeni (ili se imaju naplatiti) primjenom PDV-a, obuhvaćena zabranom iz presude Suda Europske unije od 17. srpnja 2008. u predmetu C-132/06?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2014. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – CEZ Razpredelenie Bulgaria AD protiv Komisia za zashtita ot diskriminatsia**

(Predmet C-83/14)

(2014/C 142/26)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad (Bugarska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Tuženik: Komisija za zaštitu od diskriminacija

Druge stranke u postupku: Anelia Nikolova i Darzhavna komisija za energijsko i vodno reguliranje

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam „etničko podrijetlo” upotrijebljen u Direktivi Vijeća 2000/43/EZ ⁽¹⁾ od 29. lipnja 2000. o provedbi načela jednakog postupanja prema osobama bez obzira na njihovo rasno ili etničko podrijetlo i Povelji Europske unije o temeljnim pravima, tumačiti u smislu da obuhvaća kompaktnu skupinu bugarskih državljana romskog podrijetla poput onih koji žive u gradskoj četvrti „Gizdova mahala” u gradu Dupnica?
2. Je li pojam „usporedive situacije” u smislu članka 2. stavka 2. točke (a) Direktive 2000/43 moguće primijeniti, na činjenice iz glavnog postupka, u slučaju gdje su instrumenti za očitavanje potrošnje u romskim stambenim četvrtima postavljeni na visini od 6 do 7 metara, dok su u drugim gradskim četvrtima, u kojima nema kompaktnog romskog stanovništva, oni uobičajeno postavljeni na visini manjoj od dva metra?
3. Treba li članak 2. stavak 2. točku (a) Direktive 2000/43 tumačiti u smislu da postavljanje instrumenata za očitavanje potrošnje u romskim četvrtima na visini od 6 do 7 metara predstavlja nepovoljnije postupanje prema stanovništvu romskog podrijetla u odnosu na stanovništvo drugog etničkog podrijetla?
4. Ako je riječ o nepovoljnijem postupanju, treba li gore navedenu odredbu tumačiti u smislu, uzimajući u obzir činjenice u glavnom postupku, da to postupanje u cijelosti ili djelomično proizlazi iz činjenice što je riječ o etničkoj skupini Roma?
5. Je li na temelju Direktive 2000/43 dopuštena nacionalna odredba poput stavka 2. točke 7. dopunskih odredaba Zakon za zaštitu od diskriminacija (Zakon za zaštitu od diskriminacije, u daljnjem tekstu: ZZD) koja određuje da svako djelovanje, svaka radnja ili propuštanje, koje neposredno ili posredno utječe na prava ili zakonite interese predstavlja „nepovoljno postupanje”?
6. Je li pojam „naizgled neutralna praksa” u smislu članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/43 moguće upotrijebiti za praksu CEZ Razpredelenie Bulgaria AD, u skladu s kojom ona postavlja instrumente za očitavanje potrošnje na visini od 6 do 7 metara? Kako treba tumačiti izraz „naizgled” – u smislu da je praksa očito neutralna ili u smislu da je neutralna samo na prvi pogled to jest samo izgleda neutralna?
7. Je li za postojanje neizravne diskriminacije u smislu članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/43 potrebno da neutralna praksa dovodi osobe na temelju njihove rase ili etničkog podrijetla u posebno nepovoljan položaj, ili je dovoljno da se ta praksa odnosi na osobe određenog etničkog podrijetla? Je li u vezi s tim na temelju članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/43 dopuštena nacionalna odredba poput članka 4. stavka 3. ZZD-a u skladu s kojom neizravna diskriminacija postoji ako se osoba dovodi u nepovoljniji položaj na temelju osobina iz stavka 1. (uključujući etničku pripadnost)?
8. Kako treba tumačiti izraz „dovesti u posebno nepovoljan položaj” u smislu članka 2. stavka 2. točke (b) Direktive 2000/43? Odgovara li izrazu „postupa nepovoljnije” upotrijebljenom u članku 2. stavku 2. točki (a) Direktive 2000/43, ili se odnosi samo na ozbiljne, očite i teške slučajeve nejednakog postupanja? Predstavlja li praksa opisana u predmetnom slučaju posebno nepovoljan položaj? U slučaju da ne postoji posebno ozbiljan, očit i težak slučaj dovođenja u nepovoljniji položaj, je li to dovoljno za utvrđenje nepostojanja izravne diskriminacije (bez provjeravanja je li praksa u pitanju opravdana, prikladna i nužna za postizanje zakonitoga cilja)?
9. Jesu li na temelju članka 2. stavka 2. točke (a) i (b) Direktive 2000/43 dopuštene nacionalne odredbe poput članka 4. stavka 2. i 3. ZZD-a, koje za utvrđenje postojanja izravne diskriminacije zahtijevaju „nepovoljnije postupanje” a za utvrđenje neizravne diskriminacije „dovođenje u nepovoljniji položaj” bez da rade razliku s obzirom na težinu različitog nepovoljnog postupanja, kao što to je navedeno u Direktivi?
10. Treba li članak 2. stavak 2. točku (b) Direktive 2000/43 tumačiti u smislu da je navedena praksa CEZ Razpredelenie Bulgaria AD objektivno opravdana u cilju osiguravanja sigurnosti električnih mreža i odgovarajućeg praćenja potrošnje električne energije? Je li ta praksa prikladna također uzimajući u obzir dužnost tuženika da potrošačima omogućujući slobodan pristup brojilima za električnu energiju? Je li ta praksa nužna, ako su iz objava u medijima poznata druga tehnička i financijska sredstva dostupna za osiguravanje sigurnosti instrumenata za očitavanje potrošnje?

⁽¹⁾ SL L 180, str. 22.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. veljače 2014. uputio Juzgado de lo Social n° 1 de Granada (Španjolska) – Marta León Medialdea protiv Ayuntamiento de Huetor Vega

(Predmet C-86/14)

(2014/C 142/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 1 de Granada

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marta León Medialdea

Tuženik: Ayuntamiento de Huetor Vega

Prethodna pitanja

1. Je li radnik zaposlen na neodređeno vrijeme ali ne za stalno, kako je definiran u španjolskom zakonodavstvu i sudskoj praksi, prema definiciji Direktive Vijeća 1999/70/EZ ⁽¹⁾, radnik na određeno vrijeme?
2. Je li u skladu s pravom Unije tumačenje i primjena nacionalnog prava od strane nacionalnog suca prema kojima, kod prijevornih ugovora na određeno vrijeme u javnom sektoru, koji su postali ugovori na neodređeno vrijeme ali ne za stalno, javna uprava može jednostrano popuniti ili ukinuti radno mjesto bez naknade štete radniku i bez da su predviđene druge mjere koje ograničavaju zlouporabu ugovora na određeno vrijeme?
3. Je li u skladu s pravom Unije isto ponašanje javne uprave da, kada odluči popuniti ili ukinuti radno mjesto, dotičnom radniku isplati odštetu predviđenu u slučaju prestanka ispravno sklopljenih ugovora na određeno vrijeme?
4. Je li u skladu s pravom Unije isto ponašanje javne uprave ako radi popunjavanja ili ukidanja radnog mjesta moraju primijeniti postupke i razloge predviđene za slučajeve otkaza iz objektivnih razloga te isplatiti istu odštetu?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL L 175, str. 43.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. veljače 2014. uputio Corte Suprema di Cassazione (Italija) – A2A SpA protiv Agenzia delle Entrate

(Predmet C-89/14)

(2014/C 142/28)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Corte Suprema di Cassazione

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A2A SpA

Tuženik: Agenzia delle Entrate

Prethodno pitanje

Treba li članak 14. Uredbe Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ i članke 9., 11. i 13. Uredbe Komisije (EZ) br. 794/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi navedene Uredbe ⁽²⁾, tumačiti na način da im je protivna nacionalna odredba koja, u odnosu na postupak za povrat državne potpore nastavno na odluku Komisije dostavljenu 7. lipnja 2002., propisuje da se kamate utvrđuju na temelju odredbi Poglavlja V. navedene Uredbe br. 794/2004 (a posebno njezinih članaka 9. i 11.), odnosno primjenjujući kamatnu stopu koja se temelji sustavu složenih kamata?

⁽¹⁾ SL L 83, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 794/2004 od 21. travnja 2004. o provedbi Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 140, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Judecătoria Câmpulung (Rumunjska) 25. veljače 2014. –
Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran protiv SC Suport Colect SRL**

(Predmet C-92/14)

(2014/C 142/29)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Câmpulung

Stranke u glavnom postupku

Tužitelji: Liliana Tudoran, Florin Iulian Tudoran, Ilie Tudoran

Tuženik: SC Suport Colect SRL

Prethodna pitanja

1. Mogu li se odredbe Direktive Vijeća br. 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ i Direktive br. 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽²⁾ primijeniti na ugovor o kreditu koji je sklopljen 5. listopada 2006., prije pristupanja Rumunjske Europskoj uniji, ali koji i dalje proizvodi učinke jer su njegove odredbe u ovom trenutku predmet ovrhe, nakon uzastopnih ustupa tražbine sadržane u ugovoru?
2. U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, mogu li se ugovorne odredbe kao one o „otplati duga zajmoprimca”, koje se odnose na postojanje zakašnjelih uplata od strane dužnika, kao i one koje se odnose [na] povećanje kamatne stope nakon isteka jedne godine, datum od kojeg se ona oblikuje u odnosu na promjenjivu referentnu stopu, koja se određuje u sjedištu banke Banca Commercială Româna, uvećanu za 1,90 [postotnih poena], smatrati nepoštenima u smislu Direktive Vijeća br. 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima?
3. Protivi li se načelo učinkovite sudske zaštite prava koja pojedinci uživaju na temelju prava Unije, kako je zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odredbi nacionalnog prava kao što je članak 120. Izvanredne uredbe br. 99 od prosinca 2006. o kreditnim institucijama i primjerenosti kapitala koja priznaje karakter ovršne isprave ugovora o bankovnom zajmu koji nije sklopljen u izvornom obliku, ne predviđa mogućnost da dužnik pregovara o ugovornim odredbama i na temelju kojeg sudski izvršitelj može izvršiti prisilnu ovrhu na dobrima dužnika nakon kratke provjere i dobivanja odobrenja za prisilnu ovrhu u izvanparničnom postupku u kojem je mogućnost suca da ocjeni iznos tražbine ograničena?

4. Treba li Direktivu Vijeća br. 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima tumačiti u smislu da se protivi pravnom propisu države članice poput članka 372. i narednih članaka ranijeg zakona o građanskom postupku koji vjerovniku omogućuje da zahtijeva ispunjenje tražbine koja proizlazi iz nepoštenih ugovornih odredbi time što on može izvršiti ovrhu na stvari opterećenoj založnim pravom putem prodaje nekretnine unatoč protivljenju potrošača i bez da je te ugovorne odredbe ispitao neovisni sud?
5. Može li postojanje odredbe u nacionalnom zakonodavstvu kao što je članak 120. Izvanredne uredbe br. 99 od prosinca 2006. o kreditnim institucijama i primjerenosti kapitala, koji priznaje karakter ovršne isprave ugovora o bankovnom zajmu, nanijeti štetu slobodi poslovnog nastana predviđenoj člankom 49. [UFEU-a], kao i slobodi pružanja usluga predviđenoj člankom [56.] UFEU-a s obzirom da ta odredba odvraća građane Europske unije od toga da se nastane u državi članici u kojoj bankovni ugovor, sklopljen s privatnom institucijom, ima istu vrijednost kao i sudska odluka koja je temelj za ovrhu?
6. U slučaju pozitivnog odgovora na prethodna pitanja, može li nacionalni sud po službenoj dužnosti isticati da takva isprava nema karakter ovršne isprave, na temelju čega se vrši prisilna ovrha tražbine sadržane u tom ugovoru?

⁽¹⁾ SL L 95, str. 29.

⁽²⁾ SL L 133, str. 66.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. veljače 2014. uputio Kúria (Mađarska) – Flight Refund Ltd
protiv Deutsche Lufthansa AG**

(Predmet C-94/14)

(2014/C 142/30)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Flight Refund Ltd

Tuženik: Deutsche Lufthansa AG

Prethodna pitanja

1. Može li se u okviru postupka europskog platnog naloga podnijeti odštetni zahtjev zasnovan na članku 19. Montrealske konvencije?
2. Kada se radi o odštetnom zahtjevu zasnovanom na članku 19. Montrealske konvencije, jesu li, nakon pokretanja parničnog postupka uslijed prigovora tuženika, nadležnosti bilježnika – koji je izjednačen s nacionalnim sudom – koji je ovlašten izdati europski platni nalog i sudska nadležnost određene pravilima o nadležnosti predviđenima Uredbom (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uvođenju postupka za europski platni nalog ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba br. 1896/2006), Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Uredba br. 44/2001), i/ili Konvencijom o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, sklopljenom u Montrealu 28. svibnja 1999. (u daljnjem tekstu: Montrealska konvencija)? U kojem odnosu stoje ta pravila o nadležnosti?
3. U slučaju da se primjenjuju pravila o nadležnosti predviđena Montrealskom konvencijom, može li tužitelj, čak i u nedostatku drugih poveznica, istaknuti svoj odštetni zahtjev pred sudom po svom izboru u jednoj od država ugovornica, ili sud pred kojim je podnio taj zahtjev mora biti mjesno nadležan na temelju postupovnih pravila njegove države članice?

S druge strane, kako (se) treba tumačiti pravilo o nadležnosti sadržano u Montrealskoj konvenciji koje upućuje na sud mjesta poslovanja prijevoznika u kojem je sklopljen ugovor?

4. Može li europski platni nalog koji je izdan protivno predmetu Uredbe ili od materijalno nenadležnog tijela biti predmet preispitivanja po službenoj dužnosti? Ili parnični postupak koji slijedi nakon prigovora mora biti u nedostatku nadležnosti završen po službenoj dužnosti ili na zahtjev?
5. U slučaju da je u postupku nadležan mađarski sud, moraju li se nacionalna postupovna pravna pravila tumačiti u skladu s pravom Unije i Montrealskom konvencijom, u smislu da nužno određuju barem jedan sud koji, čak i u nedostatku druge poveznice, obavezan donijeti odluku o meritumu parničnog postupka koji je pokrenut uslijed prigovora?

⁽¹⁾ SL L 399, str. 1.

⁽²⁾ SL L 12, 16.1.2001, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2014. uputio tribunal de grande instance de Nîmes
(Francuska) – Jean-Claude Van Hove protiv CNP Assurance SA**

(Predmet C-96/14)

(2014/C 142/31)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal de grande instance de Nîmes

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jean-Claude Van Hove

Tuženik: CNP Assurance SA

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 2. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ tumačiti na način da pojam odredbe koji se odnosi na definiciju glavnog predmeta ugovora iz tog stavka obuhvaća odredbu iz ugovora o osiguranju kojoj je cilj osigurati preuzimanje obveza koje se duguju zajmodavcu u slučaju potpune nesposobnosti za rad zajmoprimca, koja isključuje mogućnost da se osiguranik koristi tim jamstvom ako se utvrdi da se sposoban baviti djelatnošću za koju se ne prima naknada?

⁽¹⁾ (SL L 95, str. 29) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. ožujka 2014. uputio Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi
Bírószág (Mađarska)– SMK Kft. protiv Nemzeti Adó és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó
Főigazgatósága, Nemzeti Adó és Vámhivatal**

(Predmet C-97/14)

(2014/C 142/32)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bírószág

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SMK Kft.

Tuženici: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága, Nemzeti Adó- és Vámhivatal

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 55. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾, koja je bila na snazi do 1. siječnja 2010., tumačiti na način da se ta odredba odnosi samo na porezne obveznike koji koriste usluge koje nisu prijavljene u svrhu PDV-a, ili koje to ne moraju biti, u državi članici mjesta gdje je usluga fizički izvršena?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, je li isključivo članak 52. Direktive o PDV-u mjerodavan za određivanje mjesta pružanja usluga?
3. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 55. Direktive o PDV-u, koja je bila na snazi do 1. siječnja 2010. tumačiti na način da je, ako porezni obveznik koji je korisnik usluge podizvođenja raspolaže ili bi trebao raspolagati PDV identifikacijskim brojem u više država članica, isključivo na tom poreznom obvezniku da odluči pod kojim poreznim brojem koristi tu uslugu (uključujući i slučaj kada se smatra da porezni obveznik koji koristi uslugu ima poslovni nastan u državi članici mjesta fizičkog izvršenja te usluge, ali raspolaže PDV identifikacijskim brojem u drugoj državi članici)?
4. Ako se na treće pitanje odgovori da korisnik usluga ima ograničeno pravo izbora, treba li članak 55. Direktive o PDV-u tumačiti na način da:
 - se, do 31. prosinca 2009. usluga može smatrati izvršenom pod PDV identifikacijskim brojem koji je naznačio korisnik, ako je on također porezni obveznik prijavljen (s poslovnim nastanom) u drugoj državi članici, te ako su proizvodi otpremljeni ili prevezeni izvan države članice u kojoj je usluga fizički izvršena?
 - na određivanje mjesta pružanja usluga utječe činjenica da je korisnik porezni obveznik s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji posredniku isporučuje gotove proizvode tako da ih otprema ili prevozi izvan države članice u kojoj je usluga izvršena, a da ih navedeni posrednik preprodaje u trećoj državi članici Unije bez da korisnik usluga podizvođenja koje su predmet ugovora prevozi proizvode natrag u svoje poduzeće?
5. Ako korisnik usluga ne raspolaže neograničenim pravom na izbor, utječu li na primjenu članka 55. Direktive o PDV-u, koja je bila na snazi do 1. siječnja 2010.
 - okolnosti u kojima korisnik usluga proizvodnje nabavlja sirovine i stavlja ih na raspolaganje onome koji će proizvoditi,
 - okolnost u kojoj državi članici i pod kojim poreznim brojem porezni obveznik koji je korisnik usluga prodaje gotove proizvode koji su rezultat navedenih operacija,
 - činjenica da su – kako je to slučaj u glavnom postupku – izrađeni proizvodi koji su rezultat proizvodnih operacija, dok su još u zemlji u kojoj su proizvedeni, predmet više prodaja u okviru niza transakcija i da se nakon toga odmah prevoze izvan te zemlje do konačnog dobavljača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, SL L 347, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska) 3. ožujka 2014. –
Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft. i dr. protiv Magyar Állam**

(Predmet C-98/14)

(2014/C 142/33)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Berlington Hungary Tanácsadó és Szolgáltató Kft., Lixus Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Projekt Szerencsejáték Szervező Kft., Lixus Invest Szerencsejáték Szervező Kft., Megapolis Terminal Szolgáltató Kft.

Tuženik: Magyar Állam (Mađarska država)

Prethodna pitanja

Kada je riječ o izmjeni [Zakona XXXIV iz 1991. o organizaciji igara na sreću, u daljnjem tekstu: Zakon o igrama na sreću] iz 2011. kojom se povećava stopa poreza na igre:

1. Je li nediskriminacijski propis države članice, koji jednokratno i bez ostavljanja razdoblja prilagodbe upeterostručuje raniju stopu izravnog doprinosa koji se plaća na automate koji se koriste u igračnicama, nazvanim porez na igre, te uvodi postotno određen porez na igre, čime ograničava djelatnost organizatora igara na sreću koji vode igračnice, u skladu s člankom 56. UFEU-a?
2. Može li se članak 34. UFEU-a tumačiti u smislu da u njegovo područje primjene spada nediskriminacijski propis države članice, koji jednokratno i bez ostavljanja razdoblja prilagodbe upeterostručuje raniju stopu izravnog doprinosa koji se plaća na automate koji se koriste u igračnicama, nazvanim porez na igre, te uvodi postotno određen porez na igre čime ograničava uvoz automata iz područja Europske unije u Mađarsku?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i/ili drugo pitanje, može li se država članica, prilikom primjene članka 36., članka 52. stavka 1. i članka 61. UFEU-a ili postojanja nužnih razloga, pozvati isključivo na uređenje stanja proračuna?
4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i/ili drugo pitanje, treba li, u vezi s ograničenjima koje je uspostavila država članica i ostavljanjem razdoblja prilagodbe na porezno pravilo, uzeti u obzir opća načela prava, u smislu članka 6. stavka 3. UFEU-a?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i/ili drugo pitanje, treba li presudu u predmetu *Brasserie du Pêcheur* [presuda od 5. ožujka 1996., spojeni predmeti C-46/93 i C-48/93] tumačiti u smislu da povreda članka 34. UFEU-a i/ili članka 56. UFEU-a može biti temelj odgovornosti država članica za naknadu štete iz razloga što te odredbe – zbog svog izravnog učinka – priznaju prava pojedincima iz država članica?
6. Može li se Direktiva 98/34/EZ ⁽¹⁾ tumačiti u smislu da porezno pravilo države članice, kojim se odjednom upeterostručuje stopa izravnog doprinosa, poreza na igre, koji se plaća na automate koji se koriste u igračnicama te uspostavlja postotno određen porez, predstavlja „*de facto* tehničko pravilo”?
7. U slučaju potvrdnog odgovora na šesto pitanje, mogu li pojedinci isticati protiv države članice to da je ona povrijedila članak 8. stavak 1. i/ili članak 9. stavak 1. Direktive 98/34/EZ jer je povrijedila obvezu, što je temelj odgovornosti za štetu [odnosno] priznaje li navedena direktiva prava pojedincima? Koje čimbenike nacionalni sudac mora uzeti u obzir kako bi donio odluku o tome je li tuženik počinio dovoljno tešku povredu i na koju vrstu naknade štete ta povreda daje pravo?

Kada je riječ o izmjeni Zakona o igrama na sreću iz 2012. kojom se zabranjuje korištenje automata u igračnicama (a dopušta isključivo u kasinima):

1. Je li nediskriminacijski pravni propis države članice, koji s izravnim učinkom zabranjuje korištenje automata u igračnicama, a da pritom organizatorima igara na sreću na koje se to odnosi ne ostavlja prijelazno razdoblje ili razdoblje prilagodbe niti im nudi primjerenu naknadu štete te istodobno uspostavlja monopol na korištenje automata u korist kasina, u skladu s člankom 56. UFEU-a?
2. Može li se članak 34. UFEU-a tumačiti u smislu da je on odlučujući i primjenjiv i onda kada država članica donese nediskriminacijski propis koji, iako izravno ne zabranjuje uvoz automata s područja Europske unije, ograničava ili zabranjuje učinkovitu upotrebu i korištenje navedenih automata putem organiziranja igara na sreću, a da pritom organizatorima igara na sreću na koje se to odnosi i koji se bave tom djelatnošću ne ostavlja prijelazno razdoblje ili razdoblje prilagodbe niti određuje naknadu štete?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje, koja mjerila nacionalni sudac treba uzeti u obzir prilikom primjene članka 36., članka 52. stavka 1. i članka 61. UFEU-a i ispitivanja postojanja nužnih razloga kako bi donio odluku o tome je li ograničenje bilo potrebno, primjereno i proporcionalno?

4. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i/ili drugo pitanje, treba li, s obzirom na članak 6. stavak 3. UEU-a, prilikom procjene ograničenja koje je uspostavila država članica i ostavljanja razdoblja prilagodbe, uzeti u obzir opća načela prava? Trebaju li se u vezi s ograničenjem u predmetnom slučaju uzeti u obzir temeljna prava – kao što su pravo vlasništva i zabrana izvlaštenja bez naknade – i, ako da, na koji način?
5. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i/ili drugo pitanje, treba li presudu u predmetu *Brasserie du Pêcheur* [presuda od 5. ožujka 1996., spojeni predmeti C-46/93 i C-48/93] tumačiti u smislu da povreda članka 34. i/ili članka 56. UFEU-a može biti temelj odgovornosti države članice za naknadu štete iz razloga što navedene odredbe – zbog njihovog izravnog učinka – priznaju prava pojedincima iz država članica?
6. Može li se Direktiva 98/34/EZ tumačiti u smislu da odredba države članice, koja time što ograničava korištenje automata samo na kasina, zabranjuje njihovo korištenje u igračnicama, predstavlja „ostale zahtjeve“?
7. U slučaju potvrdnog odgovora na šesto pitanje, mogu li pojedinci isticati protiv države članice to da je ona povrijedila članak 8. stavak 1. i/ili članak 9. stavak 1. Direktive 98/34/EZ, jer je povrijedila obvezu, što je temelj odgovornosti za štetu? Koje čimbenike nacionalni sudac mora uzeti u obzir kako bi donio odluku o tome je li tuženik počinio dovoljno tešku povredu i na koju vrstu naknade štete ta povreda daje pravo?
8. Treba li se načelo prava Zajednice, sukladno kojem su države članice dužne pojedincima isplatiti naknadu štete koja je posljedica povreda prava Zajednice, a koje se povrede se mogu staviti na teret državama članicama, primijeniti i u slučaju kada država članica ima suverenitet u području na koje se odnosi doneseno pravilo? Mogu li temeljna prava i opća načela proistekla iz ustavnih tradicija država članica služiti kao smjernice također u tom slučaju?

(¹) Direktiva 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL L 204, str. 37.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. ožujka 2014. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Bronius Jakutis i Kretingalės kooperatinė ŽŪB protiv Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos and Lietuvos valstybė

(Predmet C-103/14)

(2014/C 142/34)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bronius Jakutis, Kretingalės kooperatinė ŽŪB

Tuženik: Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos, Lietuvos valstybė

Druge stranke u postupku: Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

Prethodna pitanja

1. U pogledu ocjene, na temelju članka 10. stavka 1. Uredbe br. 73/2009, (¹) u vezi s člankom 7. i 121., razine izravnih plaćanja u starim i novim državama članicama Europske unije:
 - a. Treba li se članak 7. stavak 1. Uredbe br. 73/2009, u vezi s člankom 10. stavkom 1. i člankom 121. tumačiti u smislu da je u 2012. razina izravnih plaćanja starih država članica koja prelazi 5 000 EUR 90%?
 - b. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, znači li to da u 2012. razina izravnih plaćanja u novim i starim državama članicama nije bila izjednačena, u skladu sa sadržajem i ciljevima članka 10. stavka 1. i članka 121. Uredbe br. 73/2009?

- c. Jesu li kraj članka 10. stavka 1. Uredbe br. 73/2009 („... uzimajući u obzir sva sniženja primijenjena na temelju članka 7. stavka 1.“) i radni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2, u kojem je za svrhe usporedbe utvrđena drugačija osnova za izravna plaćanja – u novim državama članicama Europske unije razina izravnih plaćanja ocjenjuje se bez primjene modulacije (90% u skladu s člankom 121.), dok je u starim državama članicama modulacija primijenjena (100% minus 10% u skladu s člankom 7. stavkom 1.) – protivni Ugovoru o pristupanju i načelima prava Europske unije, među ostalim načelima zaštite legitimnih očekivanja, dobre uprave, poštenog tržišnog natjecanja i zabrane diskriminacije, kao i ciljevima zajedničke poljoprivredne politike, koji su utvrđeni u članku 39. UFEU-a?
2. U pogledu sukladnosti članka 10. stavka 1. i kraja posljednjeg podstavka članka 132. stavka 2. Uredbe br. 73/2009, i mjera prava Europske unije, donesenih na njihovom temelju, s Ugovorom o pristupanju i načelima Europske unije:
- a. Jesu li kraj članka 10. stavka 1. Uredbe br. 73/2009 („...uzimajući u obzir sva sniženja primijenjena na temelju članka 7. stavka 1.“) i kraj zadnjeg podstavka članka 132. stavka 2. („... uzimajući u obzir, i to od 2012., primjenu članka 7. u vezi s člankom 10.“), kao i na tom temelju doneseni radni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2 i Provedbena odluka Komisije C(2012) 4391 *final*, protivni Ugovoru o pristupanju koji ne propisuje modulaciju izravnih plaćanja i smanjenje dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja u novim državama članicama i/ili godinu u kojoj je predviđeno izjednačavanje izravnih plaćanja u novim i starim državama članicama?
- b. Jesu li članak 10. stavak 1. i zadnji podstavak članka 132. stavka 2. Uredbe br. 73/2009, kao i radni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2 i Provedbena odluka Komisije C(2012) 4391 *final*, u mjeri u kojoj se, u skladu sa svojim sadržajem i ciljevima, modulacija izravnih plaćanja i smanjenje dodatnih nacionalnih izravnih plaćanja primjenjuju u 2012. u novim državama članicama Europske unije, koje primaju znatno nižu potporu nego stare države članice, protivni načelima prava Europske unije, među ostalim načelima zaštite legitimnih očekivanja, poštenog tržišnog natjecanja i zabrane diskriminacije i ciljevima zajedničke poljoprivredne politike, koji su utvrđeni u članku 39. UFEU-a, osobito cilju povećanja poljoprivredne produktivnosti?
- c. Povrjeđuje li izmjena zadnjeg podstavka članka 132. stavka 2. Uredbe br. 73/2009 („uzimajući u obzir, i to od 2012., primjenu članka 7. u vezi s člankom 10.“), izvršena u okviru postupka ispravka (SL 2010 L 43, str. 7.) (izmjena kojom je učinjena izmjena koja nije tehničke naravi, a sadržaj odredbe je bitno izmijenjen s obzirom na to da je određeno da se izjednačavanje izravnih plaćanja u novim i starim državama članicama predviđa u 2012.), načela prava Europske unije, među ostalim načela zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, dobre uprave i zabrane diskriminacije?
- d. Ima li riječ „dydis“ [„razina“] korištena u članku 1.c istaknuta u točki 27. (b) Poglavlja 6..A („Poljoprivreda“) Priloga II. Ugovoru o pristupanju isto značenje kao riječ „lygis“ [„razina“] u posljednjem podstavku članka 132. stavka 2. Uredbe br. 73/2009?
3. Jesu li Provedbena odluka Komisije i radni dokument Komisije DS/2011/14/REV 2, koji nisu objavljeni u Službenom listu Europske unije i ne sadrže odgovarajuće obrazloženje (doneseni su temeljeći se isključivo na pretpostavci da je u 2012. razina izravnih plaćanja u novim i starim državama članicama izjednačena), protivni Ugovoru o pristupanju i povređuju li načela prava Europske unije, među ostalim načelo pravne sigurnosti, zaštite legitimnih očekivanja i dobre uprave? Ako je tako, treba li poništiti članak 1. stavak 4. Provedbene odluke Komisije kao protivan Uredbi br. 73/2009 i Ugovoru o pristupanju?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 73/2009 od 19. siječnja 2009. o utvrđivanju zajedničkih pravila za programe izravne potpore za poljoprivrednike u okviru zajedničke poljoprivredne politike i utvrđivanju određenih programa potpore za poljoprivrednike, o izmjeni uredaba (EZ) br. 1290/2005, (EZ) br. 247/2006, (EZ) br. 378/2007 i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1782/2003 (SL 2009 L 30, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 19., str. 199.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) – FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison protiv Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

(Predmet C-106/14)

(2014/C 142/35)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: FCD – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution, FMB – Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison

Tuženik: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Prethodno pitanje

Primjenjuju li se obveze propisane člankom 7. [stavkom] 2. i člankom 33. Uredbe 1907/2006 (Reach) ⁽¹⁾ kada se „proizvod” sastoji od više elemenata koji sami po sebi odgovaraju definiciji „proizvoda” iz te uredbe samo na sastavljeni proizvod ili na svaki od elemenata koji odgovara definiciji „proizvoda”?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. ožujka 2014. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – GST – Sarviz AG Germania protiv Direktor

(Predmet C-111/14)

(2014/C 142/36)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven Administrativen Sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GST – Sarviz AG Germania

Tuženik: Direktor na direktсия „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Plovdiv pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 193. Direktive 2006/112/EZ ⁽¹⁾ tumačiti u smislu da porez na dodanu vrijednost isključivo mora plaćati ili porezni obveznik koji obavlja oporezivu isporuku robe ili usluga ili osoba koja kupuje robu i usluge, a ne te osobe zajedno, u slučaju kada oporezivu isporuku robe i usluga obavlja porezni obveznik koji nema stalni poslovni nastan u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja poreza na dodanu vrijednost, u mjeri u kojoj je to određeno u dotičnoj državi članici?

2. Je li moguće, ako se smatra da je samo jedna od tih osoba obvezna plaćati porez na dodanu vrijednost – bilo isporučitelj robe ili usluga ili osoba koja kupuje robu i usluge, kad je to određeno u dotičnoj državi članici, primijeniti pravilo iz članka 194. Direktive i na slučajeve u kojima je primatelj usluga pogrešno primijenio postupak obrnute porezne obveze jer je smatrao da isporučitelj usluga nema stalnu poslovnu jedinicu za svrhe poreza na dodanu vrijednost na području Republike Bugarske, iako je isporučitelj usluga imao stalnu poslovnu jedinicu u vezi s isporučenim uslugama?
3. Treba li načelo porezne neutralnosti koje je od temeljne važnosti za uspostavu i funkcioniranje zajedničkog sustava poreza na dodanu vrijednost tumačiti u smislu da dopušta praksu poreznog nadzora, poput one u glavnom postupku, u skladu s kojom se porez na dodanu vrijednost obračunava i isporučitelju usluga unatoč tome što je primatelj robe i usluga primijenio postupak obrnute porezne obveze, uzimajući u obzir da je primatelj već zaračunao porez za isporuku usluga, da ne postoji opasnost od gubitka poreznih prihoda i da nije moguće primijeniti pravila o ispravku poreznih dokumenata određenih u nacionalnom zakonodavstvu?
4. Treba li načelo neutralnosti poreza na dodanu vrijednost tumačiti u smislu da poreznim tijelima ne dopušta da, na temelju nacionalne odredbe, odbiju isporučitelju usluga, za kojeg je primatelj obračunao porez na dodanu vrijednost u skladu s člankom 82. stavkom 2. ZDDS-a, odobriti povrat poreza na dodanu vrijednost obračunatog više puta, kada su porezna tijela primatelju odbila odobriti pravo na odbitak više puta obračunatog poreza na dodanu vrijednost zbog nepostojanja odgovarajućeg poreznog dokumenta, a pravila o ispravku određena u nacionalnom zakonodavstvu više nije moguće primijeniti zbog postojanja konačne odluke donesene u postupku poreznog nadzora?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2014. – Faci protiv Komisije

(Predmet T-46/10) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Zabranjeni sporazumi — Europsko tržište toplinskih stabilizatora ESBO/esteri — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 81. UEZ-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u — Određivanje cijena, podjela tržišta i klijenata te razmjena osjetljivih poslovnih informacija — Dokaz jednog dijela povrede — Novčane kazne — Jednakost postupanja — Dobro upravljanje — Razumni rok — Proporcionalnost”)

(2014/C 142/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Faci SpA (Milano, Italija) (zastupnici: S. Piccardo, odvjetnik, S. Crosby, *solicitor*, i S. Santoro, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Mojzesowicz, F. Ronkes Agerbeek i J. Bourke, a zatim F. Ronkes Agerbeek, J. Bourke i F. Castilla Contreras te naposljetku F. Ronkes Agerbeek, F. Castilla Contreras i R. Sauer, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje Odluke Komisije C (2009) 8682 *final* od 11. studenoga 2009. o postupku primjene članka 81. [UEZ-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet COMP/38589 – Toplinski stabilizatori), ili podredno, zahtjev za ukidanje novčane kazne izrečene tužitelju ili za smanjenje njezinog iznosa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Faci SpA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 100, 17.4.2010.

Presuda Općeg suda od 20. ožujka 2014. – Reagens protiv Komisije

(Predmet T-181/10) ⁽¹⁾

(„Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Dokumenti koji se odnose na zahtjeve za uzimanje u obzir nemogućnosti pridonosenja određenih poduzetnika u okviru postupka u području zabranjenih sporazuma — Odbijanje pristupa — Iznimka vezana uz zaštitu poslovnih interesa trećeg — Iznimka vezana uz zaštitu ciljeva nadzora, istrage i revizije — Prevladavajući javni interes — Obveza konkretne i individualne provjere — Djelomičan pristup”)

(2014/C 142/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Italija) (zastupnici: B. O'Connor, *solicitor*, L. Toffoletti, E. De Giorgi i D. Gullo, odvjetnici, a zatim B. O'Connor, L. Toffoletti i E. De Giorgi)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Costa de Oliveira i J. Bourke, a zatim P. Costa de Oliveira i F. Ronkes Agerbeek, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke Komisije Gestdem 2009/5145, od 23. veljače 2010., kojom je tužitelju odbijen pristup određenim dokumentima spisa postupka COMP/38589 – Toplinski stabilizatori, na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća, od 30. svibnja 2001., o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.).

Izreka

1. Poništava se odluka Komisije Gestdem 2009/5145, od 23. veljače 2010., kojom je Reagensu SpA odbijen pristup određenim dokumentima spisa postupka COMP/38589 – Toplinski stabilizatori, na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća, od 30. svibnja 2001., o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije, u dijelu u kojem je odbijen pristup verzijama zahtjeva poduzetnikâ koje nisu povjerljive i prvom upitniku Europske komisije.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Reagensu SpA nalaže se snošenje polovice vlastitih troškova i polovice troškova Komisije.
4. Komisiji se nalaže snošenje polovice vlastitih troškova i polovice troškova Reagensu.

⁽¹⁾ SL C 179, 3.7.2010.

Presuda Općeg suda od 21. ožujka 2014. – Yusef protiv Komisije

(Predmet T-306/10) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osobe kao posljedica njezinog uključenja u popis koji utvrđuje tijelo Ujedinjenih naroda — Odbor za sankcije — Posljedično uključenje u Prilog I. Uredbi br. 881/2002 — Odbijanje Komisije da izbriše to uključenje — Tužba zbog propusta — Temeljna prva — Pravo na saslušanje, pravo na učinkovit sudski nadzor i pravo na poštovanje prava vlasništva”)

(2014/C 142/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hani El Sayyed Elsebai Yusef (London, Ujedinjena Kraljevina) (kojeg su zastupali E. Grieves, barrister, i H. Miller, solicitor, a zatim Grieves, Miller i P. Moser, QC, i R. Graham, solicitor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: E. Paasivirta, M. Konstantinidis i T. Scharf, agenti)

Intervenijent koji podržava tuženika: Vijeće Europske unije (koje su zastupali E. Finnegan i R. Szostak, a zatim E. Finnegan, agenti)

Predmet

Zahtjev za utvrđenje, sukladno članku 265. UFEU-a, da je Komisija nezakonito propustila staviti izvan snage Uredbu Komisije (EZ) br. 1629/2005 od 5. listopada 2005. o 54. izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 881/2002 o određenim posebnim restriktivnim mjerama protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 467/2001 (SL L 260, str. 9) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 1., str. 157.) u dijelu koji se odnosi na tužitelja.

Izreka

1. *Europska komisija povrijedila je obveze koje proizlaze iz UFEU-a i Uredbe Vijeća (EZ) br. 881/2002 o određenim posebnim restriktivnim mjerama protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 467/2001 tako što je propustila ispraviti postupovne povrede i materijalne nezakonitosti koje su vezane za zamrzavanje sredstava Hani El Sayyed Elsebai Yusefa.*
2. *U preostalom dijelu tužba se odbija.*
3. *Komisiji se osim vlastitih troškova nalaže i snošenje troškova H. Yusefa, kao i iznosa koji su predumljeni iz blagajne Općeg suda na ime besplatne pravne pomoći.*
4. *Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 260, 25.9.2010.

Presuda Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Deutsche Bank protiv OHIM-a (Leistung aus Leidenschaft)

(Predmet T-539/11) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice Leistung aus Leidenschaft — Žig koji se sastoji u propagandnom sloganu — Apsolutni razlog odbijanja — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Jednakost postupanja — Obveza obrazlaganja — Dokazni elementi prvi puta predani pred Općim sudom”)

(2014/C 142/40)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: R. Lange, T. Götting i G. Hild, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. kolovoza 2011. (predmet R 188/2011-4), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka Leistung aus Leidenschaft kao žiga Zajednice.

Izreka

1. *Tužba se odbija.*
2. *Deutsche Bank AG nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 13, 14.1.2012.

Presuda Općeg suda od 25. ožujka 2014. – Deutsche Bank protiv OHIM-a (Passion to Perform)**(Predmet T-291/12) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Međunarodna registracija u kojoj je navedena Europska unija — Verbalni žig Passion to Perform — Žig koji se sastoji od reklamnog slogana — Apsolutni razlozi za odbijanje — Nedostatak razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br.207/2009 — Jednako postupanje”)**

(2014/C 142/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Deutsche Bank AG (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: R. Lange, T. Götting i G. Hild, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: I. Harrington, agent)

PredmetTužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 24. travnja 2012. (predmet R 2233/2011-4) koja se odnosi na zahtjev za prijavu verbalnog žiga *Passion to Perform* kao žiga Zajednice.**Izreka**

1. Tužba se odbija.
2. Deutsche Bank AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Općeg suda od 26. ožujka 2014. – Still protiv OHIM-a (Fleet Data Services)**(Spojeni predmeti T-534/12 i 535/12) ⁽¹⁾****(„Žig Zajednice — Prijave figurativnih žigova Zajednice Fleet Data Services i Truck Data Services — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe br. 207/2009 — Pravo na saslušanje — Članak 75. druga rečenica Uredbe br. 207/2009”)**

(2014/C 142/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Still GmbH (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: S. Waller, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Poch, agent)

Predmet

Dvije tužbe protiv dvije odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 10. rujna 2012. (predmet R 130/2012-1 i predmet R 4/2012-1) koje se odnose na prijave za registraciju kao žigova Zajednice figurativnog znaka Fleet Data Services, s jedne strane, i figurativnog znaka Truck Data Services, s druge strane.

Izreka

1. Tužbe se odbijaju.
2. Still GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 32, 2.2.2013.

Presuda Općeg suda od 21. ožujka 2014. – FTI Touristik protiv OHIM-a (BigXtra)

(Predmet T-81/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prijava verbalnog žiga Zajednice BigXtra — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2014/C 142/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: FTI Touristik GmbH (München, Njemačka) (zastupnik: A. Parr, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: A. Pohlmann, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 29. studenog 2012. (predmet R 2521/2011-1), koja se odnosi na prijavu za registraciju verbalnog znaka BigXtra kao žiga Zajednice.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. FTI Touristik GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013.

Rješenje Općeg suda od 5. ožujka 2013. – Chrysamed Vertrieb protiv OHIM-a – Chrysal International (Chrysamed)

(Predmet T-46/12) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak prigovora — Povlačenje zahtjeva za registracijom — Obustava postupka”)

(2014/C 142/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Chrysamed Vertrieb GmbH (Salzbourg, Austrija) (zastupnici: prvo T. Schneider, zatim M. Koch i konačno I. Rungg, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Chrysal International BV (Naarden, Nizozemska) (zastupnici: A. Killan, M. Marell i M. Senfleben, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 22. studenog 2011. (predmet R 64/2011-1), koja se odnosi na postupak prigovora između Chrysal International BV i Chrysamed Vertrieb GmbH.

Izreka

1. *Obustavlja se postupak po tužbi.*
2. *Nalaže se Chrysamed Vertrieb GmbH snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 98, 31.3.2012.

Rješenje Općeg suda od 3. veljače 2014. – Imax protiv OHIM-a – Himax Technologies (IMAX)

(Predmet T-198/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Prigovor — Povlačenje prigovora — Obustava postupka”)

(2014/C 142/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Imax Corporation (Mississauga, Kanada) (zastupnici: V. von Bomhard, *avocat*, i K. Hughes, *solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: L. Rampini, *agent*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a: Himax Technologies, Inc (Hsinhua, Tajvan)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. siječnja 2013. (predmet R 740/2012-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Himax Technologies, Inc. i Imax Corporation.

Izreka

1. *Postupak se obustavlja.*
2. *Svaka će stranka snositi vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 171, 15.6.2013.

Tužba podnesena 27. siječnja 2014. – BR IP Holder protiv OHIM-a – Greyleg Investments (HOKEY POKEY)

(Predmet T-62/14)

(2014/C 142/46)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: BR IP Holder LLC (Canton, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: F. Traub, *lawyer*, i C. Rohsler, *Solicitor*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Greyleg Investments Ltd (Baltonsborough, Ujedinjena Kraljevina)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 22. studenog 2013. donesenu u predmetu R 1091/2012-4;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „HOKEY POKEY” za „slastice” iz razreda 30 – registracija žiga zajednice br. 9 275 678

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: tužitelj

Navedeni žig ili znak: ranije, neregistrirani žig „HOKEY POKEY” se navodno upotrebljavao u Ujedinjenoj kraljevini za „slastice, i to sladoled”

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je u cijelosti odbačen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: Povreda članka 8., stavka 4. Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Société Générale protiv Komisije

(Predmet T-98/14)

(2014/C 142/47)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Société générale SA (Pariz, Francuska) (zastupnici: P. Zelenko, J. Marthan i D. Kupka, *avocats*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 2. točku (a) konačne odluke Europske komisije br. C(2013) 8512 od 4. prosinca 2013. u predmetu EIRD kojom je izrečena novčana kazna Société Générale;
- umanjiti iznos novčane kazne koja je tom odlukom izrečena Société Générale na prikladan iznos;
- u svakom slučaju naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni Komisije prilikom određivanja metode izračunavanja vrijednosti prihoda od prodaje, u mjeri u kojoj vrijednosti u pobijanoj odluci navedene na temelju takve metode ne odražavaju položaj svake od banaka na tržištu na koji se odnosi povreda i tijekom razdoblja dok se događala (prvi dio). Tužitelj ističe da je Komisija tako povrijedila svoju obvezu dužne pažnje (drugi dio) i narušila načela jednakog postupanja (treći dio) i legitimnih očekivanja (četvrti dio).

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na nedostatku obrazloženja u vezi s izborom metode koju je Komisija primijenila kako bi izračunala vrijednost prihoda od prodaje banaka na koje se odluka odnosi.
3. Treći žalbeni razlog temelji se na tome da Opći sud treba izvršiti svoju punu nadležnost kako bi smanjio novčanu kaznu tužitelju na prikladan iznos koji odražava položaje na tržištu svake od banaka na koje se odluka odnosi.

Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Universal Utility International protiv OHIM-a (Greenworld)

(Predmet T-106/14)

(2014/C 142/48)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Universal Utility International GmbH & Co.KG (Kaarst, Njemačka) (zastupnik: odvjetnik J. Mietzel)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 13. prosinca 2013. u predmetu R 1658/2013-4;
- podredno, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je potvrdila odbacivanje prijave u odnosu na usluge iz razreda 35 i 39;
- kao daljnji podredni zahtjev, poništi pobijanu odluku u dijelu u kojem je potvrdila odbacivanje u odnosu na usluge iz razreda 35;
- OHIM-u naloži snošenje troškova postupka uključujući troškove postupka povodom prigovora.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig Greenworld za proizvode i usluge iz razreda 4, 35 i 39 – prijava žiga Zajednice br. 11 616 588

Odluka ispitivača: prijava je odbijena

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi:

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 40/94
- Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 40/94

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Burazer i drugi protiv Europske unije

(Predmet T-108/14)

(2014/C 142/49)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelji: Drago Burazer (Zagreb, Hrvatska), Nikolina Nežić (Zagreb), Blaženka Bošnjak (Sv. Ivan Zelina, Hrvatska), Bosiljka Grbašić (Križevci, Hrvatska), Tea Tončić (Pula, Hrvatska), Milica Bijelić (Dubrovnik, Hrvatska), Marijana Kruhoberec (Varaždin, Hrvatska) (zastupnik: Mato Krmek, odvjetnik)

Tuženik: Europska unija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- donese presudu kojom će utvrditi odgovornost Europske unije za štetu prouzročenu tužiteljima zbog propusta Europske komisije u vršenju nadzora nad provedbom Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, u dijelu koji se odnosi na uvođenje službe javnih ovršitelja u pravni sustav Republike Hrvatske u skladu s člankom 36. Akta o pristupanju (Prilog VII. točka 1.),
- do pravomoćnosti te presude zastane s raspravljanjem o visini tužbenog zahtjeva,
- odluku o troškovima ostavi za kasniju presudu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge:

1. Time što je propustila spriječiti ukidanje propisa kojima se uvodi i regulira javnoovršiteljska služba, a koje je Republika Hrvatska usvojila tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji, Europska komisija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 36. Akta o pristupanju (Prilog VII. točka 1.), koji je sastavni dio Ugovora o pristupanju Europskoj uniji sklopljenog između Republike Hrvatske i država članica Europske unije (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 2/12). Članak 36. Akta o pristupanju ovlašćuje Komisiju na praćenje (monitoring) svih obveza koje je Republika Hrvatska preuzela tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji, pa tako i preuzete pravne obveze Republike Hrvatske da ustroji službu javnih ovršitelja te stvori sve uvjete potrebne za punu implementaciju te službe u hrvatski pravni poredak do 1. siječnja 2012. Europska komisija nema, međutim, ovlast odobriti jednostranu izmjenu tako preuzete obveze Republike Hrvatske.
2. Navedenom povredom Europska komisija je izravno nanijela štetu tužiteljima, koji su bili imenovani na mjesta javnih ovršitelja i čija su legitimna očekivanja bila da će započeti s radom 1. siječnja 2012.
3. Komisija je povredom svojih obveza očito i teško zanemarila granice diskrecije koje su joj postavljene i time je podnositeljima (imenovanim javnim ovršiteljima), suprotno njihovim legitimnim očekivanjima, uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koju je Europska unija dužna naknaditi temeljem članka 340. stavka 2. UFEU-a.

Tužba podnesena 17. veljače 2014. – Škugor i drugi protiv Europske unije

(Predmet T-109/14)

(2014/C 142/50)

Jezik postupka: hrvatski

Stranke

Tužitelji: Davor Škugor (Sisak, Hrvatska), Ivan Gerometa (Vrsar, Hrvatska), Kristina Samardžić (Split, Hrvatska), Sandra Cindrić (Karlovac, Hrvatska), Sunčica Gložinić (Varaždin, Hrvatska), Tomislav Polić (Kaštel Novi, Hrvatska), Vlatka Pižeta (Varaždin) (zastupnik: Mato Krmek, odvjetnik)

Tuženik: Europska unija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- donese presudu kojom će utvrditi odgovornost Europske unije za štetu prouzročenu tužiteljima zbog propusta Europske komisije u vršenju nadzora nad provedbom Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji, u dijelu koji se odnosi na uvođenje službe javnih ovršitelja u pravni sustav Republike Hrvatske u skladu s člankom 36. Akta o pristupanju (Prilog VII. točka 1.),

- do pravomoćnosti te presude zastane s raspravljajanjem o visini tužbenog zahtjeva,
- odluku o troškovima ostavi za kasniju presudu.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sljedeće tužbene razloge:

1. Time što je propustila spriječiti ukidanje propisa kojima se uvodi i regulira javnoovršiteljska služba, a koje je Republika Hrvatska usvojila tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji, Europska komisija povrijedila je obveze koje ima na temelju članka 36. Akta o pristupanju (Prilog VII. točka 1.), koji je sastavni dio Ugovora o pristupanju Europskoj uniji sklopljenog između Republike Hrvatske i država članica Europske unije (Narodne novine – Međunarodni ugovori broj 2/12). Članak 36. Akta o pristupanju ovlašćuje Komisiju na praćenje (monitoring) svih obveza koje je Republika Hrvatska preuzela tijekom pregovora o pristupanju Europskoj uniji, pa tako i preuzete pravne obveze Republike Hrvatske da ustroji službu javnih ovršitelja te stvori sve uvjete potrebne za punu implementaciju te službe u hrvatski pravni poredak do 1. siječnja 2012. Europska komisija nema, međutim, ovlast odobriti jednostranu izmjenu tako preuzete obveze Republike Hrvatske.
2. Navedenom povredom Europska komisija je izravno nanijela štetu tužiteljima, koji su bili imenovani na mjesta javnih ovršitelja i čija su legitimna očekivanja bila da će započeti s radom 1. siječnja 2012.
3. Komisija je povredom svojih obveza očito i teško zanemarila granice diskrecije koje su joj postavljene i time je podnositeljima (imenovanim javnim ovršiteljima), suprotno njihovim legitimnim očekivanjima, uzrokovala znatnu imovinsku i neimovinsku štetu, koju je Europska unija dužna naknaditi temeljem članka 340. stavka 2. UFEU-a.

Tužba podnesena 19. veljače 2014. – Finska protiv Komisije

(Predmet T-124/14)

(2014/C 142/51)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužitelj: Republika Finska (zastupnici: J. Heliskoski i S. Hartikainen)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije C(2013) 8743 *final* od 12. prosinca 2013. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka nastalih za države članice na temelju Komponente za jamstva Europskog fonda za smjernice i jamstva u poljoprivredi (EFSJP), u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskoga fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL L 338, str. 81.), u dijelu u kojem je Republici Finskoj uskraćeno financiranje u visini od 927 827,58 eura zbog nepoštovanja članka 55. Uredbe (EZ) br. 1974/2006,
- naloži Komisiji snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj ističe samo jedan tužbeni razlog: Komisija je pogrešno protumačila i primijenila članak 55. Uredbe br. 1974/2006 ⁽¹⁾. Pogrešno je smatrala da uvjeti koje je Finska odredila za odobravanje potpore za nabavu rabljenih strojeva i opreme nisu u skladu s člankom 55. stavkom 1. podstavkom 2. Uredbe br. 1974/2006.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1974/2006 od 15. prosinca 2006. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda (EPFRR) (SL L 368, str. 15).

**Tužba podnesena 14. veljače 2014. – Gappol Marzena Porczyńska protiv OHIM-a – Gap (ITM)
(GAPPol)****(Predmet T-125/14)**

(2014/C 142/52)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: poljski***Stranke**

Tužitelj: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Poljska) (zastupnik: J. Gwiazdowska, pravni savjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Sjedinjene Američke Države)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku prvog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 2. prosinca 2013. u predmetu R 686/2013-1;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: figurativni žig koji sadrži verbalni element „GAPPol” za proizvode i usluge iz razreda 20, 25 i 37 – prijava žiga Zajednice br. 8 346 165

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku povodom prigovora: druga stranka pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: verbalni žigovi Zajednice „GAP”; figurativni žigovi Zajednice koji sadrže verbalni element „GAP” kao i nacionalni verbalni žigovi „GAP” i nacionalni figurativni žigovi koji sadrže verbalni element „GAP” za proizvode iz razreda 25

Odluka Odjela za prigovore: prigovor se djelomično usvaja

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlozi: povreda članka 8. stavka 1.točke (b) i članka 8. stavka 5. Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 28. veljače 2014. – Njemačka protiv Komisije**(Predmet T-134/14)**

(2014/C 142/53)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze, J. Möller, i T. Lübbig, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 264. UFEU-a poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u postupku državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače, C (2013) 4424 final;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Povreda članka 4. stavka 3. i članka 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 ⁽¹⁾ i članka 108. stavka 2. UFEU-a

Tužitelj ovdje tvrdi da je Komisija pokrenula službeni istražni postupak a da nije uložila dužnu pažnju kako bi potpuno utvrdila činjenice. Da je Komisija pažljivo utvrdila činjenice, ne bi bilo razloga za pokretanje službenog istražnog postupka.

2. Drugi tužbeni razlog: Očita pogreška u procjeni pri ocjeni činjenica

U okviru drugog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija pogrešno shvatila temeljne činjenice, to jest funkcioniranje Zakona o obnovljivoj energiji, osobito sustav financijskih tokova na temelju tog zakona. Nadalje, Komisija je pogrešno shvatila ulogu „države” kao zakonodavca i kao nadzornog tijela i iz toga pogrešno izvela postojanje kontrole.

3. Treći tužbeni razlog: Nepostojanje pogodovanja velikih potrošača kroz posebni sustav naknade

Tužitelj ističe da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a, utvrđujući, u suprotnosti sa sudskom praksom Općeg suda, da se velikim potrošačima pogodovalo.

4. Četvrti tužbeni razlog: Nepostojanje pogodovanja iz državnih sredstava

Tužitelj ovdje tvrdi da je Komisija također počinila pogrešku koja se tiče prava u primjeni članka 107. stavka 1. UFEU-a u tom pogledu prihvativši da tijela javne vlasti imaju kontrolu nad imovinom različitih privatnih poduzeća uključenih u sustav Zakona o obnovljivoj energiji.

5. Peti tužbeni razlog: Pogrešno tumačenje i primjena članka 30. i 110. UFEU-a

U okviru petog tužbenog razloga tužitelj ističe da je Komisija povrijedila načelo učinkovitog administrativnog postupka i načelo zaštite legitimnih očekivanja ispitujući Zakon o obnovljivoj energiji u skladu s člankom 30. i 110. UFEU-a, iako joj je način djelovanja tog zakona poznat već više od deset godina. Komisija je također pogrešno primijenila članke 30. i 110. UFEU-a zbog toga što ne postoje ni davanja u smislu tih odredaba niti bilo kakva diskriminirajuća situacija.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka [108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije] (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 28. veljače 2014. – SolarWorld i drugi protiv Vijeća

(Predmet T-141/14)

(2014/C 142/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: SolarWorld AG (Bonn, Njemačka); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italija); i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: L. Ruessmann, lawyer, i J. Beck, Solicitor)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba dopuštena i osnovana;
- poništi članak 3. Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 1238/2013 ⁽¹⁾;
- spoji ovaj predmet s predmetom T-507/13; i
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog

- Prvi tužbeni razlog navodi da članak 3. pobijane uredbe odražava očitu pogrešku u ocjeni, i povrjeđuje članak 8. temeljne antidampinške uredbe ⁽²⁾ do toga da izuzima od mjera kineske proizvođače od kojih je Komisija prihvatila zajednički poslovni pothvat kojim su povrijeđena tužiteljevo pravo na pravično suđenje i načelo dobre uprave, tužiteljevo pravo obrane, i članak 8. stavak 4. i članak 19. stavak 2. temeljne antidampinške uredbe.

2. Drugi tužbeni razlog

- Drugi tužbeni razlog navodi da članak 3. pobijane uredbe odražava očitu pogrešku u ocjeni, i povrjeđuje članak 8. temeljne antidampinške uredbe, do toga da izuzima od mjera kineske proizvođače od kojih je Komisija prihvatila nezakonit zajednički poslovni pothvat.

3. Treći tužbeni razlog

- Treći tužbeni razlog navodi da članak 3. pobijane uredbe povrjeđuje članak 101. stavak 1. UFEU do toga da određenim kineskim proizvođačima dopušta izuzeće od odnosnih mjera na temelju ponude o poduzetničkoj suradnji koja je prihvaćena i potvrđena Provedbenom Odlukom 2013/707/EU ⁽³⁾ i Odlukom Komisije 2013/423/EU ⁽⁴⁾, što čini sporazum o horizontalnom namještanju cijena.

⁽¹⁾ Provedbena Uredba vijeća (EU) br. 1238/2013 od 2. prosinca 2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 325, str. 1)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenog 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009 L 343, str. 51)

⁽³⁾ Provedbena Odluka Komisije 2013/707/EU od 4. prosinca 2013. o potvrdi prihvaćanje preuzete obveze u vezi s antidampinškim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL 2013 L 325, str. 214)

⁽⁴⁾ Odluka Komisije 2013/423/EU od 2. kolovoza 2013. o prihvaćanju ponude za preuzimanje obveze u vezi s antidampinškim postupkom u pogledu uvoza fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (tj. ćelija i poluvodičkih pločica – wafera) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 209, str. 26)

Tužba podnesena 28. veljače 2014. – SolarWorld i ostali protiv Vijeća

(Predmet T-142/14)

(2014/C 142/55)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: SolarWorld AG (Bonn, Njemačka); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italija) i Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnici: L. Ruessmann, odvjetnik i J. Beck, *Solicitor*)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom i osnovanom;

- poništi članak 2. Provedbene Uredbe Vijeća (EU) br. 1239/2013 ⁽¹⁾;
- spoji ovaj predmet s predmetom T-507/13; i
- naloži tuženiku snošenje troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi da je članak 2. sporne Uredbe sadrži očitu pogrešku u ocjeni i krši članak 13. Osnovne antisubvencijske uredbe ⁽²⁾ u mjeri u kojoj od mjera izuzima kineske proizvođače od kojih je Komisija prihvatila kao zajedničko poduzeće povređujući tužiteljevo pravo na pravično suđenje, načelo dobre uprave, tužiteljevo pravo na obranu, članak 13. stavak 4. i članak 29. stavak 2. Osnovne antisubvencijske Uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog navodi da članak 2. sporne Uredbe odražava očitu povredu u ocjeni i krši članak 13. Osnovne antisubvencijske uredbe, u mjeri u kojoj od mjera izuzima kineske proizvođače od kojih je Komisija prihvatila nezakonito zajedničko poduzeće.
3. Treći tužbeni razlog navodi da članak 3. sporne Uredbe krši članak 101. stavak 1. UFEU-a u mjeri u kojoj odobrava određenim kineskim proizvođačima izuzimanje od mjera u pitanju na temelju ponude za preuzimanje, prihvaćene i potvrđene Provedbenom odlukom Komisije 2013/707/EU ⁽³⁾ i Odlukom Komisije 2013/423/EU ⁽⁴⁾, što predstavlja horizontalni sporazum o utvrđivanju cijena.

⁽¹⁾ Provedbena Uredba Vijeća (EU) br.1239/2013 od 2.prosinca 2013. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 325, str. 66)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 597/2009 od 11.lipnja 2009. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009 L 188, str. 93.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 17., str. 273.)

⁽³⁾ Provedbena odluka Komisije 2013/707/EU od 4. prosinca 2013. o potvrđivanju prihvaćanja preuzete obveze u vezi s antidampinjskim i antisubvencijskim mjerama koje se odnose na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj.ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine za vrijeme primjene konačnih mjera (SL 2013 L 325, str. 214.)

⁽⁴⁾ Odluka Komisije 2013/423/EU od 2. kolovoza 2013. o prihvaćanju ponude za preuzimanje obveze u vezi s antidampinjskim postupkom u pogledu uvoza fotonaponskih modula od kristalnog silicija i njihovih ključnih sastavnih dijelova (tj. ćelija i poluvodičkih pločica – wafera) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 209, str. 26.)

Tužba podnesena 28.veljače 2014. – Yingli Energy (Kina) i drugi protiv Vijeća

(Predmet T-160/14)

(2014/C 142/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Yingli Energy (Kina) Co. Ltd (Baoding, Kina); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kina); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kina); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kina); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Kina); Yingli Energy (Peking) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Njemačka); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Njemačka); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francuska); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španjolska); Yingli Green Energy Italia Srl (Rim, Italija); and Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švicarska) (zastupnici: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglašiti tužbu dopuštenom;

- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1238/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz kristalnih sicilijjskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 325, str. 1) u mjeri u kojoj se ona primjenjuje na tužitelje;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi da su, uvođenjem antidampinških mjera na kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente poslanih iz Narodne Republike Kine, s obzirom na to da je Obavijest o pokretanju postupka navela isključivo kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Institucije povrijedile članak 5. stavak 10. i članak 5. stavak 11. Uredbe Vijeća (EZ) br.1225/2009⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog navodi da su, uvođenjem antidampinških mjera na kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente koji nisu bili podvrgnuti antidampinškom ispitnom postupku, Institucije povrijedile članak 1. i članak 17. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009.
3. Treći tužbeni razlog navodi da su, primjenjujući metodologiju za zemlje bez tržišnog gospodarstva prilikom izračunavanja dampinške marže za proizvode iz zemalja s tržišnim gospodarstvom, Institucije povrijedile članak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br.1225/2009.
4. Četvrti tužbeni razlog navodi da su, provođenjem jednog jedinstvenog ispitnog postupka za dva različita proizvoda (tj. kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ćelija), Institucije povrijedile članak 1. stavak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br.1225/2005.
5. Peti tužbeni razlog navodi da su, donošenjem odluke o tome da proizvođač posluje u uvjetima tržišne ekonomije nakon isteka roka od tri mjeseca od pokretanja ispitnog postupka i nakon što su primili sve potrebne podatke kako bi izračunali dampinške marže, Institucije povrijedile članak 2. stavak 7. točku (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009.
6. Šesti tužbeni razlog navodi da su, time što nisu odvojeno procijenili pretrpljenu štetu za proizvodnju Unije nanесenu dampinškim uvozom i ostalim čimbenicima te, posljedično, uvođenjem stope pristojbe više od one koja je potrebna za uklanjanje štete nanесene dampinškim uvozom za proizvodnju Unije, Institucije povrijedile članak 3. i članak 9. stavak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br.1225/2009.
7. Sedmi tužbeni razlog navodi da su, time što nisu objavile osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su namjeravale uvesti konačne antidampinške mjere, Institucije povrijedile članak 20. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009 L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Tužba podnesena 28. veljače 2014. – Yingli Energy (Kina) i drugi protiv Vijeća

(Predmet T-161/14)

(2014/C 142/57)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Yingli Energy (Kina) Co. Ltd (Baoding, Kina); Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Haikou, Kina); Hengshui Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Hengshui, Kina); Tianjin Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Tianjin, Kina); Lixian Yingli New Energy Resources Co. Ltd (Baoding); Baoding Jiasheng Photovoltaic Technology Co. Ltd (Baoding); Beijing Tianneng Yingli New Energy Resources Technology Co. Ltd (Peking, Kina); Yingli Energy (Peking) Co. Ltd (Peking); Yingli Green Energy Europe (Düsseldorf, Njemačka); Yingli Green Energy South East Europe GmbH (Grünwald, Njemačka); Yingli Green Energy France SAS (Lyon, Francuska); Yingli Green Energy Spain, SL (La Moraleja, Španjolska); Yingli Green Energy Italia Srl (Rim, Italija); and Yingli Green Energy International AG (Kloten, Švicarska) (zastupnici: A. Willems, S. De Knop i J. Charles, lawyers)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu dopuštenom;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 1239/2013 o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz kristalnih sicilijanskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine (SL 2013 L 325, str. 66.) u mjeri u kojoj se ona primjenjuje na tužitelje;
- naloži tuženicima snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog navodi da su, uvođenjem kompenzacijskih mjera na kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente poslanih iz Narodne Republike Kine, s obzirom na to da je Obavijest o pokretanju postupka navela isključivo kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente podrijetlom iz Narodne Republike Kine, Institucije povrijedile članak 10. stavak 12. i članak 10. stavak 13. Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009 ⁽¹⁾.
2. Drugi tužbeni razlog navodi da su, uvođenjem kompenzacijskih mjera na kristalne silicijske fotonaponske module i ključne elemente koji nisu bili podvrgnuti ispitnom postupku za utvrđivanje subvencija, Institucije povrijedile članak 1. i članak 27. Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009.
3. Treći tužbeni razlog navodi da su, provođenjem jednog jedinstvenog ispitnog postupka za dva različita proizvoda (tj. kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ćelija), Institucije povrijedile članak 2. točku (c) Uredbe Vijeća (EZ) br. 597/2009.

⁽¹⁾ Council Regulation (EC) No 597/2009 of 11 June 2009 on protection against subsidised imports from countries not members of the European Community (OJ 2009 L 188, p. 93)

Tužba podnesena 3. ožujka 2014. – PRS Mediterranean protiv OHIM-a – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Predmet T-166/14)

(2014/C 142/58)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: PRS Mediterranean Ltd (Tel Aviv, Izrael) (zastupnici: A. Späth i V. Töbelmann, *lawyers*)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Reynolds Presto Products, Inc. (Richmond, Sjedinjene Američke Države)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine odluku drugog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 28. studenog 2013. donesenu u spomenim predmetima R 889/2012-2 i R 635/2012-2;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Podnositelj prijave žiga Zajednice: tužitelj

Predmetni žig Zajednice: verbalni žig „NEOWEB” za proizvode iz razreda 19 – registracija žiga Zajednice br. 6 184 568

Nositelj žiga ili znaka navedenog u postupku prigovora: druga stranka pred žalbenim vijećem

Navedeni žig ili znak: različiti nacionalni žigovi verbalnog žiga „GEOWEB” za proizvode iz razreda 1, 17 i 19 i neregistrirani žig „GEOWEB” korišten tijekom trgovanja u svim državama članicama Europske unije

Odluka Odjela za prigovore: prigovor je djelomično usvojen

Odluka žalbenog vijeća: žalba je odbijena

Tužbeni razlozi: povreda članka 8., stavka 1., točke (b), stavaka 3., 4. i 5. Uredbe (EZ) br. 207/2009.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Stahlwerk Bous protiv Komisije

(Predmet T-172/14)

(2014/C 142/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Stahlwerk Bous GmbH (Bous, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplatak ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplatak nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.
-

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – WeserWind protiv Komisije**(Predmet T-173/14)**

(2014/C 142/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplati za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplati ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplati nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Dieckerhoff Guss protiv Komisije**(Predmet T-174/14)**

(2014/C 142/61)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplati za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplati ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplati nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Walter Hundhausen protiv Komisije

(Predmet T-175/14)

(2014/C 142/62)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplati za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplatak ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplatak nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Georgsmarienhütte protiv Komisije**(Predmet T-176/14)**

(2014/C 142/63)

*Jezik postupka: njemački***Stranke**

Tužitelj: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplatak ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplatak nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Harz Guss Zorge protiv Komsije

(Predmet T-177/14)

(2014/C 142/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.

- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplatak ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplatak nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss protiv Komisije

(Predmet T-178/14)

(2014/C 142/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.)
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplatak ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplatak nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 20. ožujka 2014. – Schmiedewerke Gröditz protiv Komisije

(Predmet T-179/14)

(2014/C 142/66)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplati za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljen u pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplati ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplati nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.
-

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Schmiedag protiv Komisije**(Predmet T-183/14)**

(2014/C 142/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schmiedag GmbH (Hagen, Njemačka) (zastupnici: H. Höfler, C. Kahle i V. Winkler, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije u pogledu državne potpore SA.33995 (2013/C) – Njemačka, Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplati za velike potrošače, o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a objavljenu s pozivom na podnošenje primjedaba (SL 2014, C 37, str.73.);
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi tužitelj u bitnome ističe sljedeće:

1. Povreda bitnih postupovnih pravila

- Tužitelj ovdje navodi da Komisija svoju odluku o pokretanju službenog istražnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a nije dostatno obrazložila u skladu s člankom 296. stavkom 2. UFEU-a. Odluka o pokretanju ne sadrži nikakvu posebnu stvarnu ocjenu koja se temelji na činjeničnim i pravnim razlozima u pogledu postojanja svih sastavnih elemenata u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

2. Povreda Ugovorâ

- Tužitelj ovdje navodi da odlukom o pokretanju Komisija povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a. U vezi s tim, on ističe da je Sud Europske unije u svojoj presudi od 13. ožujka 2001., PreussenElektra (C-379/98, Recueil, str. I-2099.) odlučio da Zakon o obnovljivoj energiji (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu. EEG ostaje u biti neizmijenjen na snazi. Osobito su bitni aspekti za ocjenu potpore ostali nepromijenjeni. Isto vrijedi za Odluku Komisije od 22. svibnja 2002. (SL C 164, str. 5.) kojom je odlučeno da EEG ne predstavlja potporu.
- Tužitelj nadalje ističe da sniženi EEG doplati ne ispunjava elemente državnih potpora iz članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom pogledu osobito navodi da sniženi EEG doplati nije povlastica koju u normalnim tržišnim uvjetima poduzetnik ne bi dobio, da nema selektivni karakter, da nije državna ili iz državnih sredstava odobrena potpora i da ne dovodi ni do narušavanja tržišnog natjecanja niti do mogućeg utjecaja na trgovinu između država članica.

3. Spojivost sa zajedničkim tržištem

- Ako bi Opći sud smatrao da postoji državna potpora, tada bi ona prema mišljenju tužitelja bila spojiva sa zajedničkim tržištem u skladu s člankom 107. stavkom 3. točkom (b) i (c) UFEU-a.

Tužba podnesena 21. ožujka 2014. – Atlantic Multipower Germany protiv OHIM-a – Nutrichem Diät + Pharma (NOxtreme)**(Predmet T-186/14)**

(2014/C 142/68)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Atlantic Multipower Germany GmbH & Co. OHG (Hamburg, Njemačka) (zastupnik: W. Berlit, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Nutrichem Diät + Pharma GmbH (Roth, Njemačka)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. siječnja 2014. u predmetu R 764/2013-4;
- poništi odluku Odjela za poništaje od 12. travnja 2013. (br. spisa 6333C);
- naloži intervenijentu snošenje troškova, uključujući troškove u okviru postupka pred OHIM-om.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Registrirani žig Zajednice protiv kojeg je podnesen zahtjev za proglašavanje žiga ništavim: verbalni žig „NOxtreme” za proizvode iz razreda 5, 29, 30 i 32 – Žig Zajednice br. 10 177 889

Nositelj žiga Zajednice: tužitelj

Stranka koja zahtijeva proglašavanje žiga Zajednice ništavim: Nutrichem Diät + Pharma GmbH

Obrazloženje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim: nacionalni žig i figurativni žig Zajednice koji sadrži verbalni element „X-TREME”, za proizvode iz razreda 5, 29 i 32

Odluka Odjela za poništaje: zahtjev za proglašavanje žiga ništavim se prihvaća

Odluka žalbenog vijeća: žalba se odbija

Tužbeni razlozi:

- Povreda članka 57. stavka 2. i 3. u svezi s člankom 42. stavkom 2. i 3. Uredbe br. 207/2009;
- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2014. – Alfa-Beta Vassilopoulos protiv OHIM-a – Henkel (AB terra Leaf)

(Predmet T-522/12) ⁽¹⁾

(2014/C 142/69)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 32, 2.2.2013.

Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2014. – Jinko Solar i dr. protiv Parlamenta i dr.

(Predmet T-142/13) ⁽¹⁾

(2014/C 142/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 123, 27.4.2013.

Rješenje Općeg suda od 5. ožujka 2014. – Triarii protiv Komisije**(Predmet T-435/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/71)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik drugog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 304, 19.10.2013.

Rješenje Općeg suda od 27. veljače 2014. – Fard i Sarkandi protiv Vijeća**(Predmet T-439/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/72)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 367, 14.12.2013.

Rješenje Općeg suda od 5. veljače 2014. – Hermann Trollius protiv ECHA**(Predmet T-466/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/73)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 325, 9.11.2013.

Rješenje Općeg suda od 19. ožujka 2014. – Stichting Sona i Nao protiv Komisije**(Predmet T-505/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 142/74)

Jezik postupka: nizozemski

Predsjednik sedmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 344, 23.11.2013.

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (treće vijeće) od 26. ožujka 2014. – CP protiv Parlamenta

(Predmet F-8/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnik — Načelnik odjela — Probni rok — Nepotvrđivanje na poslove načelnika odjela — Raspoređivanje na različite poslove — Interna pravila Parlamenta)

(2014/C 142/75)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CP (zastupnici: L. Levi i A. Tymen, *avocats*)

Tuženik: Parlament (zastupnici: O. Caisou-Rousseau i V. Montebello-Demogeot, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o nepotvrđivanju tužitelja kao načelnika odjela i njegovom premještanju u Glavnu upravu „Unutarnjih politika”

Izreka presude

Službenički sud proglašava i presuđuje:

1. Poništava se odluka od 23. ožujka 2012. kojom Europski parlament nije potvrdio CP-a na poslove načelnika odjela te ga je premjestio u Glavnu upravu „Unutarnje politike Unije”.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europski parlament snosi vlastite troškove, i naloženo mu je snošenje troškova CP-a.

⁽¹⁾ SL C 108, 13.4.2013., str. 39.

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 27. veljače 2014. – Walton protiv Komisije

(Predmet F-32/13) ⁽¹⁾

(Javna služba — Član privremenog osoblja — Otpremnina — Ostavka utvrđena presudom Prvostupanjskog suda Europskih zajednica — Utvrđenje datuma ostavke — Načelo pravomoćnosti — Odluke tijela za imenovanja koje postaju konačne u nedostatku podnošenja tužbe — Nepoštivanje prethodnog upravnog postupka — Očita nedopuštenost)

(2014/C 142/76)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Robert Walton (Oxford, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: F. Moyse, *avocat*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i A.-C. Simon, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odbijanja zahtjeva tužitelja za dobivanje naknade neisplaćene plaće koju je Komisija trebala isplatiti s naslova otpremnine.

Izreka rješenja

1. *Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.*
2. *R. Walton snosi svoje troškove i nalaže mu se da snosi troškove Europske komisije.*

(¹) SL C 207, 20.7.2013., str 58.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR